

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

شماره ۶۵۸۴۵/ ۴۳۹۹۳

تاریخ ۱۴۰۵/۴/۲۹

بسمه تعالی
«با صلوات بر محمد و آل محمد»

جناب آقای دکتر قالیباف
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

سلام علیکم

در اجرای اصول (۷۷) و (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «لایحه موافقت نامه معاضدت حقوقی و قضایی در امور مدنی و کیفری، استرداد مجرمان و انتقال محکومان میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان» که به پیشنهاد وزارت دادگستری، در جلسه ۱۴۰۵/۴/۲۴ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای انجام تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

معاونت تدوین، تحقیق و انتشار قوانین و مقررات

مسعود پزشکیان
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، وزارت دادگستری، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت. (۲۱۰۲۴۱۶۷)

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

با عنایت به همسایگی و اشتراکات فرهنگی و دینی و تبادلات اقتصادی و تجاری میان جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان و ضرورت حمایت حقوقی از اتباع ایرانی و عمانی و تسهیل ارائه معاضدت قضائی بین محاکم قضائی طرفین در رسیدگی به پرونده‌های امور مدنی اتباع دو کشور و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقای سطح همکاری دو جانبه، لایحه زیر برای انجام تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقت‌نامه معاضدت حقوقی و قضایی در امور مدنی و کیفری، استرداد مجرمان و انتقال محکومان میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان

ماده واحده- موافقت‌نامه معاضدت حقوقی و قضایی در امور مدنی و کیفری، استرداد مجرمان و انتقال محکومان میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان مشتمل بر یک مقدمه و هشتاد و چهار ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

رئیس جمهور

وزیر دادگستری
وزیر امور خارجه

موافقت نامه معاضدت حقوقی و قضایی
در امور مدنی و کیفری، استرداد مجرمان و انتقال محکومان
میان
دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت سلطنت عمان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان، بر مبنای روابط برجسته بین دو کشور، با تمایل به تحکیم همکاری بین خود در زمینه های حقوقی و قضایی، با تمایل به ایجاد این همکاری بر پایه هایی محکم بر مبنای اصل منافع متقابل، در پرتو مذاکراتی که بین دو طرف ایرانی و عمانی انجام شد، در خصوص موارد زیر به توافق رسیدند:

فصل اول

مفاد عمومی

ماده (۱)

تضمین حق دادرسی

شهروندان هر دولت در سرزمین دولت دیگر، با احترام به حقوق شخصی و مالی آنها، از همان حمایت قضایی برخوردار خواهند بود که برای شهروندان هر یک از دولت ها مقرر شده است. شهروندان هر یک از دولت ها آزادی دسترسی به دادگاه ها و مراجع صلاحیتدار دولت دیگر را تحت همان شرایطی خواهند داشت که برای شهروندان مربوط به آن مقرر شده است. مفاد دو فراز پیش گفته در خصوص اشخاص حقوقی که در سرزمین یکی از دو دولت طبق قوانین آن تأسیس شده اند و مرکز اصلی آنها در آن واقع شده است، اعمال خواهد شد، مشروط بر آنکه موضوع دادرسی مغایر با نظم عمومی یا اخلاق حسنه دولتی که دادرسی در آن انجام می شود، نباشد.

ماده (۲)

معاضدت قضایی

شهروندان هر دولت در سرزمین دولت دیگر از حق برخورداری از معاضدت قضایی با مبنایی مشابه شهروندان همان دولت برخوردار خواهند بود، مشروط بر آنکه مفاد قانون دولت درخواست شونده، رعایت شود. درخواست های معاضدت قضایی همراه با اسناد مثبت به طرق زیر ارائه خواهند شد:

- به طور مستقیم به مرجع صلاحیتدار دولت درخواست شونده، چنانچه درخواست کننده معاضدت مقیم آنجا باشد.
- یا از طریق مرجع صلاحیتدار که در ماده (۵) مشخص شده است.
- یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) یا کنسولی چنانچه شخص درخواست کننده معاضدت در سرزمین دولت ثالث مقیم باشد.

ماده (۳)

دریافت یا تصمیم گیری در خصوص درخواست های معاضدت قضایی از هر هزینه ای معاف خواهند بود، و به عنوان یک امر اضطراری به آن رسیدگی خواهد شد.

دفتر هیئت دولت

ماده (۴)

مرجع صلاحیتدار در هر یک از دو دولت، نهادی را که به موارد زیر رسیدگی کند، مشخص خواهد نمود:

۱- دریافت و پیگیری درخواستهای معاضدت قضایی طبق مفاد این فصل چنانچه درخواستکننده مقیم دولت درخواستشونده نباشد.

۲- دریافت نیابت قضایی صادره از سوی مرجع قضایی و ارسال به آن توسط مرجع صلاحیتدار در کشور دیگر، و ارسال آنها به مرجع صلاحیتدار در صورت اقتضاء، جهت اجرا در اسرع وقت.

۳- دریافت و پیگیری درخواستهای اعلام و ابلاغ که توسط مرجع صلاحیتدار در کشور دیگر به آن ارسال می‌شود.

۴- دریافت و پیگیری درخواستهای مربوط به اجرای احکام نفقه، سرپرستی و ملاقات صغار.

درخواستها و اسنادی که متعاقب مفاد این موافقتنامه ارسال می‌گردد از هرگونه تأیید یا هرگونه اقدام مشابه معاف هستند. این اسناد باید از سوی مرجع صلاحیتدار صادر کننده امضا و مهر و موم گردد، و در مورد رونوشت اسناد باید انطباق آنها با اصل از سوی مرجع صلاحیتدار تأیید گردد.

ماده (۵)

ارتباطات و مکاتبات به منظور اجرای این موافقتنامه، از طریق وزارت دادگستری و قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران و شورای عالی قضایی سلطنت عمان انجام می‌گیرد که در این موافقتنامه از آنها با عنوان «مرجع صلاحیتدار» یاد می‌شود، مگر آنکه در این موافقتنامه به گونه دیگری مقرر شده باشد.

ماده (۶)

الف) دو کشور شرکت در برگزاری فراممایی‌ها، هم‌اندیشی‌ها و کارگاه‌ها در زمینه‌های مرتبط با امور حقوقی و قضایی و نیز دیدار نمایندگان حقوقی و قضایی و تبادل تجربیات میان مراجع قضایی را تشویق می‌کنند. هدف این کار، پایش تحولات قانونگذاری و قضایی در هر کشور و تبادل نظر درخصوص چالش‌هایی است که دو دولت در این زمینه با آن مواجه‌اند. آنها همچنین سازماندهی دیدارهای آموزشی برای متخصصان فعال در عرصه حقوقی و قضایی در هر دو کشور را تشویق خواهند کرد.

ب) کشور اعزام‌کننده هزینه‌های سفر نمایندگان خود را برعهده خواهد گرفت (به‌صورت رفت به کشور دیگر و برگشت از آن)، در حالی که کشور میزبان هزینه‌های اقامت و نقل و انتقال داخلی آنها را عهده‌دار خواهد شد.

پ) دو کشور در مورد مشورت با یکدیگر، تبادل اطلاعات و هماهنگی اقدامات در فراممایی‌های حقوقی و قضایی منطقه‌ای و بین‌المللی که در آن شرکت می‌کنند اقدام خواهند کرد.

ماده (۷)

مبادله اصول حقوقی و قضایی

مراجع قضایی در هر کدام از دو دولت، بنا به درخواست، اصول حقوقی و قضایی و همچنین نظریات علمای علم حقوق را تبادل خواهند نمود.

ماده (۸)

دفتر هیئت دولت

درخواست اطلاعات و پاسخ به آن از طریق مرجع صلاحیتدار در هر یک از دو دولت ارسال خواهد شد.

فصل دوم

همکاری در زمینه امور مدنی، تجاری و احوال شخصیه (دعاوی خانوادگی)

نخست - ابلاغ و اعلام اسناد حقوقی و قضایی

ماده (۹)

درخواست‌های اعلام یا ابلاغ اسناد حقوقی و غیرحقوقی در امور مدنی، تجاری و احوال شخصیه (دعاوی خانوادگی) از سوی مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌کننده به مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌شونده برای اجرای اعلام یا ابلاغ ارسال خواهد شد.

ماده (۱۰)

در مواردی که اعلام یا ابلاغ مربوط به دادخواست‌های (لوايح اولیه دادگاه) اقامه شده علیه اشخاص حقوقی در هر یک از کشورها باشد باید رونوشت آنها به مرجع صلاحیتدار در کشوری که دعوا در آن اقامه می‌شود، ارسال گردد.

ماده (۱۱)

مفاد مواد پیشین (۹ و ۱۰) مانع از آن نخواهد شد که هر یک از کشورها در صورت تمایل، بدون اجبار، اسناد قضایی یا غیرقضایی را به‌طور مستقیم به اتباع خود از هریک از طرق زیر ابلاغ نمایند:

- نمایندگان سیاسی (دیپلماتیک) یا کنسولی خود؛
- مراجع صلاحیتدار در هر دو کشور طبق تشریفات مقرر در قوانین داخلی هر کشور.

ماده (۱۲)

شیوه‌های اعلام یا ابلاغ

- ۱- اعلام یا ابلاغ طبق رویه‌های قابل اعمال به موجب قوانین کشور درخواست‌شونده اجرا خواهد شد. با این حال می‌توان اسناد را مستقیماً به گیرنده چنانچه به اختیار خود آن را بپذیرد، تحویل داد.
- ۲- اعلام یا ابلاغ به شکلی خاص، بر اساس درخواست صریح مرجع درخواست‌کننده می‌تواند انجام شود، مشروط به اینکه این شکل با قانون یا رویه عرفی کشور درخواست‌شونده تعارضی نداشته باشد.
- ۳- اعلام می‌تواند به طریق الکترونیکی انجام گیرد مشروط بر آن که این شیوه در کشور درخواست‌شونده مورد استفاده باشد.
- ۴- هر اعلام یا ابلاغی که در هر یک از دو کشور طبق مفاد این ماده انجام شود از همان اثر حقوقی برخوردار خواهد بود که گویی در کشور دیگر انجام گرفته است.

ماده (۱۳)

درخواست اعلام یا ابلاغ اسناد

درخواست اعلام یا ابلاغ اسناد حقوقی باید متضمن اطلاعات زیر باشد:

دفتر هیئت دولت

- ۱- نام کامل هر شخصی که باید مورد اعلام یا ابلاغ قرار گیرد، شغل، نشانی، تابعیت و محل اقامت او. در مورد اشخاص حقوقی اسامی و نشانی کافی است.
- ۲- نام و نشانی نمایندگان حقوقی اشخاص مذکور در بند پیشین، در صورت وجود.
- ۳- مرجعی که این اسناد از سوی او صادر شده است.
- ۴- نوع اسناد.
- ۵- موضوع و علت درخواست.

ماده (۱۴)

دولت درخواست‌شونده نمی‌تواند از اعلام یا ابلاغ امتناع ورزد مگر آنکه انجام آن را نقض حاکمیت، نظم عمومی یا اخلاق حسنه خود بداند.

در موارد امتناع از اجرای این درخواست، دولت درخواست‌شونده، بلافاصله به دولت درخواست‌کننده، امتناع را با ذکر دلایل آن اطلاع خواهد داد.

ماده (۱۵)

شیوه‌های تحویل اسناد و اوراق

وظیفه مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌شونده، محدود به تحویل اسناد به گیرنده می‌باشد. اثبات تحویل با امضای تصویر سند با ذکر تاریخ تحویل توسط گیرنده یا با گواهی تهیه شده از جانب مرجع صلاحیتدار که نشان دهنده نحوه اجرای درخواست، تاریخ اجرا، شخص تحویل‌گیرنده اسناد و در صورت لزوم، دلیل عدم تکمیل مراحل تحویل است، صورت می‌گیرد. رونوشت اسناد امضا شده یا گواهی مؤید تحویل به‌طور مستقیم به طرف درخواست‌کننده ارسال خواهد شد.

ماده (۱۶)

در موارد اضطراری مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌شونده می‌تواند به‌طور مستقیم تصویر اسناد دریافتی یا گواهی مثبت تکمیل اعلام یا ابلاغ اسناد قضایی و غیرقضایی را به مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌کننده از طریق غیر از مجرای مرجع صلاحیتدار ارسال نماید.

ماده (۱۷)

اعلام یا ابلاغ اسناد از هرگونه هزینه یا کارمزد معاف خواهد بود.

دوم - نیابت قضایی

ماده (۱۸)

دامنه نیابت قضایی به مرجع قضایی

مرجع قضایی در هریک از دو دولت می‌تواند از مرجع قضایی دولت دیگر درخواست نماید تا تشریفات قضایی لازم مربوط به دعوای مطروح نزد آن را انجام دهد.

دفتر هیئت دولت

درخواست‌های نیابت قضایی از سوی مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌کننده به مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست‌شونده ارسال خواهد شد.

ماده (۱۹)

هر یک از دو کشور می‌توانند اظهارات اتباع خود به همراه رضایت آنها را، از طریق نمایندگان سیاسی (دیپلماتیک) یا کنسولی خود استماع نمایند.
در موارد اختلاف در خصوص تابعیت شخصی که اظهارات او قرار است استماع شود، تابعیت او بر اساس قانون کشوری معین خواهد شد که اجرای نیابت قضایی از آن درخواست شده است.

ماده (۲۰)

تنظیم نیابت قضایی و اطلاعات درخواستی

نیابت قضایی طبق قانون دولت درخواست‌کننده تنظیم خواهد شد و باید دارای تاریخ، امضا و مهر مرجع درخواست‌کننده به همراه تمام اسناد پیوست به آن بدون نیاز به تأیید قانونی یا تصدیق اسناد باشد.
نیابت قضایی باید متضمن اطلاعات زیر باشد:
۱- مرجع درخواست‌کننده و در صورت امکان مرجعی که درخواست از او صورت گرفته است.
۲- مشخصات و نشانی طرف‌های درگیر و همچنین مشخصات و نشانی نمایندگان آنها در صورت اقتضاء.
۳- موضوع دعوی و شرح مختصر وقایع آن.
۴- اقدامات یا تشریفات قضایی که قرار است انجام شود.
در صورت لزوم، نیابت قضایی باید مشتمل بر موارد زیر نیز باشد:
- نام و نشانی اشخاصی که اظهارات آنها قرار است اخذ شود.
- سؤالاتی که قرار است پرسیده شود یا وقایعی که قرار است اظهارات آنها در باره آن جمع‌آوری گردد.
- اسناد و امور دیگری که ضروری است مورد مطالعه یا بررسی قرار گیرند.
- شیوه‌ای که باید در هر صورت اعمال شود.

ماده (۲۱)

شیوه اجرای نیابت قضایی

نیابت قضایی طبق رویه‌های قانونی لازم‌الاجرا در قوانین دولت درخواست‌شونده اجرا خواهد شد. هرچند، چنانچه دولت درخواست‌کننده صریحاً درخواست نماید که نیابت قضایی به شیوه خاصی به اجرا درآید، دولت درخواست‌شونده باید این درخواست را اجابت نماید مگر این که با قوانین آن کشور تعارض داشته باشد. مرجع درخواست‌کننده باید در زمان مناسب از مکان و تاریخ اجرا آگاه گردد تا طرف‌های ذیربط یا نمایندگان قانونی آنها بتوانند در صورت درخواست صریح و در حدود مجاز به موجب قانون کشور درخواست‌شونده، حضور پیدا کنند.

ماده (۲۲)

چنانچه موضوع نیابت قضایی خارج از چارچوب موافقت‌نامه تشخیص داده شود، مرجع درخواست‌شونده متعاقباً مراتب را به مرجع درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

ماده (۲۳)

اجرای نیابت قضایی می‌تواند تنها در دو مورد زیر رد شود:

۱- چنانچه اجرای آن خارج از صلاحیت مرجع قضایی باشد.

۲- چنانچه اجرای آن نقض حاکمیت، امنیت، نظم عمومی، اخلاق حسنه یا دیگر منافع اساسی دولت درخواست شونده باشد.

چنانچه نیابت قضایی به صورت کلی یا جزئی اجرا نشود، مرجع درخواست کننده باید فوری از دلایل آن آگاه شود.

ماده (۲۴)

اشخاص مورد درخواست برای ادای شهادت

اشخاص مورد درخواست برای ادای شهادت، احضار خواهند شد و اظهارات آنان طبق رویه‌های قانونی مجری در کشور محل ادای شهادت و با رعایت مفاد ماده (۴۷) این موافقت‌نامه اخذ خواهد شد.

ماده (۲۵)

اقداماتی که از طریق نیابت قضایی طبق مفاد این موافقت‌نامه انجام می‌شود، دارای همان اثر قانونی خواهند بود که گویی نزد مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست کننده انجام شده‌اند.

ماده (۲۶)

اجرای نیابت قضایی به دولت درخواست شونده حق مطالبه هیچ گونه هزینه یا کارمزدی را نخواهد داد. شخصی که درخواست به نفع او صورت گرفته است هزینه‌های لازم را متحمل خواهد شد. آن شخص هزینه‌هایی را که دادگاه اجراکننده درخواست تعیین می‌کند، خواهد پرداخت. طرف‌ها می‌توانند به صورت مکتوب متعهد به پوشش هزینه‌ها شوند و یک چنین تعهد کتبی بر اساس مبلغ تقریبی به درخواست نیابت قضایی پیوست خواهد شد. دولت درخواست شونده صورت حساب هزینه‌ها را به همراه مدارک مثبته که اجرای درخواست نیابت را ثابت می‌کند، ضمیمه خواهد کرد.

سوم- شناسایی و اجرای احکام قضایی

ماده (۲۷)

هر یک از دو دولت احکام قطعی و الزام‌آور صادره از دادگاه‌های کشور دیگر را در امور مدنی و تجاری مورد شناسایی قرار خواهد داد و آنها را طبق قواعد مندرج در این ماده اجرا خواهد کرد. این امر شامل احکام صادره از دادگاه‌های کیفری در امور مدنی از جمله جبران خسارت و بازگشت وجوه می‌شود. این امر همچنین در خصوص احکام صادره در امور احوال شخصیه (دعای خانوادگی) به‌ویژه امور مرتبط با نفقه و سرپرستی صغار و نیز هر تصمیم صادره در این خصوص از سوی یکی از مراجع قضایی بر مبنای تشریفات قضایی یا اداری قابل اعمال می‌باشد.

ماده (۲۸)

آرای قضایی و تصمیم‌های (غیر ترافیعی) اداری صادره از سوی مراجع قضایی هر یک از دولت‌ها چنانچه دارای شرایط زیر باشند در کشور دیگر مورد شناسایی قرار خواهند گرفت:

۱- حکم باید به اعتبار امر مختومه دست یافته و بر اساس قانون کشور صادرکننده قابلیت اجرا داشته باشد. با این حال احکام صادره در امور احوال شخصیه مربوط به پرداخت نفقه و نیز دیدار و سرپرستی صغار تا میزانی که در کشور صادرکننده قابل اجرا باشد، مورد شناسایی قرار خواهد گرفت.

۲- حکم باید از سوی مرجع قضایی صلاحیتدار طبق قواعد حاکم در کشور محل صدور یا از سوی مرجع قضایی که به موجب ماده (۲۹) این موافقت‌نامه دارای صلاحیت باشد، صادر شده باشد.

۳- طرف‌های درگیر باید به‌طور قانونی احضار شده، در رسیدگی حاضر شده باشند یا حاضر در رسیدگی تلقی شوند.

۴- حکم نباید متضمن امری مخالف با قانون اساسی، نظم عمومی، اخلاق حسنه یا منافع اساسی دولتی باشد که در آن شناسایی درخواست می‌شود.

۵- چنانچه هر یک از موارد زیر صدق کند، اختلافات جاری نباید میان همان طرف‌ها، در همان موضوع و بر اساس همان وقایع وجود داشته باشد:

الف) پرونده از قبل نزد یک مرجع قضایی در دولتی که شناسایی حکم در آن درخواست شده، در حال رسیدگی است، مشروط بر اینکه ابتدا در همان کشور ثبت شده باشد.

ب) حکمی از سوی یک مرجع قضایی در دولتی که شناسایی در آن درخواست شده صادر شده باشد و شروط لازم برای شناسایی فراهم باشد.

پ) حکمی در کشور ثالثی صادر شده باشد که شرایط شناسایی در دولتی را داشته باشد که شناسایی در آن درخواست شده است.

ماده (۲۹)

۱- دادگاه‌های کشوری که حکم درخواست شناسایی را صادر نموده‌اند، به موجب این موافقت‌نامه در موارد زیر دارای صلاحیت تلقی خواهند شد:

الف) چنانچه محل سکونت یا اقامتگاه عادی خوانده در زمان اقامه دعوی در آن کشور قرار داشته باشد.

ب) چنانچه خوانده در زمان اقامه دعوی، مؤسسه، شعبه یا دفتری با ماهیت تجاری، صنعتی یا مشابه در آن دولت داشته باشد و ادعا مربوط به فعالیت‌های آن مؤسسه یا شعبه باشد.

پ) چنانچه مساله مربوط به یک قرارداد باشد و طرف‌ها به‌طور صریح در مورد صلاحیت آن دادگاه در خصوص آن قرارداد خاص توافق نموده باشند. در صورت نبود چنین توافقی، صلاحیت در صورتی احراز می‌گردد که تعهد قراردادی موضوع اختلاف در آن کشور به‌صورت کلی یا جزئی اجرا شده باشد یا قرار بوده است اجرا شود.

ت) چنانچه عمل غیر قراردادی که منجر به مسئولیت شده است در آن کشور واقع شده باشد.

ث) چنانچه اختلاف مربوط به مال غیرمنقول واقع شده در آن کشور باشد.

ج) چنانچه خوانده به صراحت یا به‌طور ضمنی صلاحیت دادگاه‌های آن کشور را پذیرفته باشد، به‌ویژه توسط تعیین یک اقامتگاه اختیاری یا ارائه دفاع ماهوی بدون اعتراض به صلاحیت دادگاه.

چ) چنانچه طلبکار نفقه دارای اقامتگاه یا محل سکونت عادی خود در آن کشور باشد.

ح) در امور حضانت، چنانچه اقامتگاه خانواده یا آخرین اقامتگاه آن‌ها در آن کشور قرار داشته باشد.

خ) در امور ترکه، چنانچه اموال شخص متوفی در زمان وفات در سرزمین آن کشور باشد.

۲- در هنگام بررسی صلاحیت سرزمینی دادگاهی که حکم را صادر کرده است، دولتی که شناسایی حکم از آن درخواست شده است، به وقایعی که آن دادگاه بر آن اساس صلاحیت خود را احراز کرده است ملتزم خواهد بود، مگر آن که حکم به صورت غیابی صادر شده باشد.

ماده (۳۰)

شناسایی یک حکم نمی تواند به این دلیل رد شود که دادگاه صادرکننده آن، قانونی متفاوت از قانونی را اعمال کرده است که طبق قواعد حقوق بین الملل خصوصی دولت محل درخواست شناسایی، باید اعمال می شد، مگر آن که موضوع مربوط به اهلیت شخصی باشد.

حتی در این حالت نیز چنانچه اعمال قانون خارجی به همان نتیجه ای منجر شود که قانونی که باید اعمال می شد به آن منجر می شد شناسایی نمی تواند رد گردد.

ماده (۳۱)

اسناد مورد نیاز برای درخواست شناسایی یا اجرای حکم

- برای درخواست شناسایی یا اجرای حکم در دولت دیگر باید اسناد زیر ارائه گردد:
- ۱- یک نسخه رسمی کامل از حکم که از سوی مراجع صلاحیتدار تأیید شده باشد.
 - ۲- گواهی ای دال بر اینکه حکم اعتبار امر مختومه را تحصیل کرده است، مگر آن که این مساله در خود حکم، مورد اشاره قرار گرفته باشد یا حکم شامل یک بند اجرایی باشد.
 - ۳- گواهی مبنی بر اینکه شخص محجور دارای نماینده قانونی بوده، مگر این که این مساله در خود حکم روشن باشد.
 - ۴- در صورت صدور حکم غیابی، رونوشت گواهی شده ای از احضاریه یا هر سند دیگری که اثبات کند خوانده به طور صحیح از دعوا مطلع شده است.
 - ۵- چنانچه اجرای حکم درخواست شده باشد نسخه رسمی حکم باید دارای شرط قابلیت اجرا باشد.
- تمامی اسناد مذکور در این ماده باید به صورت رسمی امضا شده و مهور به مهر دادگاه صالح باشند.

ماده (۳۲)

اجرای حکم

رویه های راجع به شناسایی یا اجرای حکم، بدون خدشه به مفاد این موافقت نامه، تابع قوانین دولتی خواهند بود که در آن شناسایی یا اجرا درخواست شده است.

ماده (۳۳)

وظیفه مرجع قضایی صلاحیتدار در دولتی که شناسایی و اجرای حکم در آن درخواست شده است مرجع قضایی صلاحیتدار در دولتی که شناسایی یا اجرای حکم در آن درخواست شده است بدون ورود به ماهیت دعوا بررسی خواهد نمود که آیا شروط مذکور در این موافقت نامه رعایت گردیده است یا خیر.

این مرجع این امر را به ابتکار خود انجام خواهد داد و نتایج آن را در تصمیم خود بیان خواهد نمود. مرجع قضایی صلاحیتدار، در صورت لزوم، با صدور یک دستور اجرایی، به مرجع صلاحیتدار دستور خواهد داد تا اقدامات لازم اتخاذ گردد تا حکم از همان اثر اجرایی برخوردار باشد گویی که در کشوری صادر شده است که می‌خواهد در آن اجرا گردد. دستور اجرا می‌تواند در صورت قابل تجزیه بودن حکم، نسبت به تمام یا بخشی از حکم اعمال شود.

ماده (۳۴)

آثار دستور اجرا

احکام صادره در یکی از دو کشور و شناسایی شده یا لازم‌الاجرا اعلام شده توسط دادگاه‌های کشور دیگر دارای آثاری مشابه با احکام صادره از دادگاه‌های کشور شناسایی کننده یا اجراکننده خواهند بود.

ماده (۳۵)

در موارد ضروری، دادگاه‌های هر یک از کشورها می‌توانند، صرفنظر از اینکه کدام دادگاه صلاحیت رسیدگی به اختلاف اصلی را دارد، دستور اقدامات موقتی یا تأمینی را در سرزمین آن کشور صادر نمایند.

ماده (۳۶)

سازش نزد مراجع قضایی صلاحیتدار

سازشی که نزد مراجع قضایی صلاحیتدار طبق مفاد این موافقت‌نامه در هریک از دو کشور ثبت شود، بعد از تأیید اینکه در کشوری که آن سازش در آن انجام شده است از اثر سند لازم‌الاجرا برخوردار است و حاوی مفادی نیست که با قوانین اساسی، نظم عمومی یا اخلاق حسنه کشوری مغایرت داشته باشد که در آن شناسایی یا اجرا درخواست می‌شود؛ در دولت دیگر به رسمیت شناخته و اجرا خواهد شد.

برای درخواست شناسایی یا اجرای سازش، باید تصویر رسمی سند سازش و گواهی مرجع قضایی که آن را ثبت کرده است و تأیید می‌کند که این سند دارای وضعیت لازم‌الاجرا است، ارائه گردد. تمامی اسناد موضوع این ماده باید به صورت رسمی امضا گردیده و ممهور به مهر دادگاه صالح باشند.

ماده (۳۷)

شناسایی آرای داوری

هر یک از دو دولت آرای صادره توسط داوران در کشور دیگر را چنانچه شروط زیر وجود داشته باشند، مورد شناسایی قرار خواهند داد و آنها را در سرزمین خود اجرا خواهند کرد:

۱- رای بر اساس یک توافق مکتوب میان طرف‌ها باشد که به موجب آن، آنها توافق کرده‌اند که یک اختلاف به خصوص یا اختلافاتی را که در آینده از یک رابطه حقوقی مشخص به وجود می‌آید، به داوری ارجاع دهند.

۲- موضوع رأی به موجب قانون دولتی که شناسایی یا اجرا در آن درخواست شده است، قابل داوری باشد و رأی مخالف قانون اساسی، نظم عمومی یا اخلاق حسنه آن دولت نباشد.

۳- رونوشت مصدق رأی به همراه یک گواهی از سوی مرجع قضایی صلاحیتدار که مؤید لازم‌الاجرا بودن رأی باشد، باید ارائه گردد.

۴- همچنین یک رونوشت مصدق موافقت‌نامه داوری بین طرف‌ها باید ارائه گردد.

دفتر هیئت دولت

فصل سوم

همکاری قضایی در موضوعات کیفری

ماده (۳۸)

تعهدات ناشی از همکاری قضایی

۱- دو دولت متعهد می‌گردند در موضوعات کیفری طبق قواعد و شروط مذکور در این فصل با یکدیگر همکاری نمایند.

۲- مفاد این فصل در خصوص اجرای احکام نهایی یا تصمیم‌های صادره در خصوص احکام حبس اعمال نمی‌شود.

۳- همکاری مورد نظر در این فصل مشمول هیچ هزینه یا کارمزدی نخواهد بود.

ماده (۳۹)

موارد امتناع از همکاری قضایی در موضوعات کیفری

درخواست همکاری قضایی در موضوعات کیفری در موارد زیر رد خواهد شد:

۱- چنانچه درخواست مربوط به جرمی باشد که به موجب قانون کشور درخواست‌شونده، جرم سیاسی، مرتبط به جرائم سیاسی یا مرتبط به تعهدات نظامی دانسته شده است. با این حال حمله یا اقدام به حمله علیه رئیس دولت، یکی از اعضای خانواده او، نخست وزیر، معاون نخست وزیر یا وزرای هر یک از دو کشور، جرم سیاسی در نظر گرفته نخواهد شد.

۲- چنانچه اجرای درخواست به نظم عمومی دولت درخواست‌شونده به‌ویژه در خصوص حاکمیت یا امنیت آن آسیب رساند.

در هر دو مورد باید دلایل این رد ذکر گردد.

ماده (۴۰)

شکل درخواست همکاری قضایی

۱- درخواست‌های همکاری قضایی به‌صورت کتبی ارایه خواهد شد. در شرایط اضطراری یا با رضایت طرف درخواست‌شونده، درخواست می‌تواند در ابتدا به‌صورت شفاهی انجام شود به شرط آنکه متعاقباً به‌صورت مکتوب مورد تأیید قرار گیرد.

۲- درخواست باید مشتمل بر اطلاعات زیر باشد:

(الف) نام مرجع صلاحیتدار که اقدام به تحقیق یا جریان‌های رسیدگی مرتبط با درخواست می‌نماید.

(ب) وقایع تحت تحقیق یا اقدام قانونی، به همراه مقررات قانونی حاکم.

(پ) هدف درخواست، ماهیت همکاری مورد درخواست و زمان اجرای آن.

(ت) هویت، تابعیت و نشانی شخص یا اشخاص تحت تحقیق یا مشمول رسیدگی.

(ث) در مورد درخواست جمع‌آوری شواهد، توقیف اقامات یا تحقیق، درخواست باید دلایلی مبنی بر این باور را بیان

کند که شواهد یا اقاماتی نزد طرف درخواست‌شونده وجود دارد. این درخواست باید همراه دستور از سوی

مرجع قضایی صلاحیتدار باشد.

ج) چنانچه درخواست شامل استماع شهادت یک شخص باشد، درخواست باید نشان دهد که آیا شخص ملزم به ادای سوگند است یا خیر و موضوع شهادت را مشخص کند.

چ) چنانچه درخواست شامل تحویل اقلام توقیف شده به صورت موقت باشد، در درخواست باید مرجع مسئول نگهداری از آنها و تاریخ بازگرداندن آنها بیان شود.

ح) نیاز به رعایت اصول محرمانگی (در صورت لزوم).

خ) در درخواست برای اقدامات تأمینی در مورد عواید یا ابزار ارتکاب جرم، در حد امکان درخواست باید متضمن موارد زیر باشد:

- توصیف تفصیلی عواید یا ابزار ارتکاب جرم.

- دلایلی مبنی بر این باور که این عواید، ابزارها یا اموال حاصل از جرم بوده یا در آن، مورد استفاده قرار گرفته است.

۳. دولت درخواست شونده نمی تواند اجرای درخواست را تنها به صرف اینکه متضمن تمامی اطلاعات فوق نیست، رد نماید، مشروط بر اینکه اجرای آن طبق قوانین آن دولت همچنان امکان پذیر باشد.

۴. چنانچه دولت درخواست شونده برای اجرای درخواست نیاز به اطلاعات اضافی داشته باشد، می تواند آن اطلاعات را درخواست نماید.

ماده (۴۱)

اجرای درخواستها

۱- دولت درخواست شونده، طبق قوانین داخلی خود، درخواستهای همکاری قضایی مربوط به پروندههای کیفری را که از سوی مراجع قضایی صلاحیتدار دولت درخواست کننده با اهدافی مانند تکمیل تحقیقات، بررسی شواهد یا دسترسی به پروندهها و اسناد لازم ثبت گردیده، اجرا خواهد کرد.

چنانچه کشور درخواست کننده به طور صریح اجرا به شیوهی خاص را درخواست کند، دولت درخواست شونده در صورتی که این امر با قوانین آن منافات نداشته باشد، آن را رعایت خواهد کرد.

۲- اعمالی که درخواست برای مصادره یا توقیف را توجیه می نماید باید در هر دو کشور قابل مجازات باشد.

۳- دولت درخواست شونده می تواند نسخه های مصدق این پروندهها یا اسناد را ارسال نماید. هر چند چنانچه کشور درخواست کننده صراحتاً ارسال اصل اسناد را درخواست نماید، درخواست آن تا حد امکان مورد اجابت قرار خواهد گرفت.

ماده (۴۲)

تحویل اسناد و اقلام

۱- دولت درخواست شونده می تواند تحویل اسناد یا اوراق اصل را چنانچه برای انجام رسیدگی های کیفری در جریان در سرزمین خود ضروری باشد به تأخیر اندازد. اسناد به محض پایان این رسیدگی ها تسلیم خواهد شد.

۲- دولت درخواست کننده باید اقلام و اصل اسناد تحویل گرفته شده مورد استفاده برای اجرای درخواست همکاری قضایی را در اسرع وقت بازگرداند، مگر آنکه دولت درخواست شونده به طور صریح از عودت آنها اعراض نموده باشد.

ماده (۴۳)

شیوه‌های اعلام یا ابلاغ و تسلیم اسناد

در مورد اعلام یا ابلاغ و تسلیم اسناد، مفاد مذکور در مواد (۱۱) و (۱۳) این موافقت‌نامه اعمال خواهد شد.

ماده (۴۴)

اشخاصی که شهادت آنها درخواست می‌شود

در مورد احضار اشخاصی که ادای شهادت آنها درخواست می‌شود مفاد مذکور در ماده (۲۴) این موافقت‌نامه اعمال خواهد شد.

ماده (۴۵)

هزینه‌های سفر و اقامت شهود و کارشناسان

به شهود یا کارشناسان هزینه‌های سفر و اقامت طبق مقررات حاکم در دولت درخواست‌کننده پرداخت خواهد شد. مقدار هزینه‌های سفر و اقامت و نحوه پرداخت آنها از سوی مراجع صلاحیتدار دولت درخواست‌کننده باید در اجضاریه یا ابلاغ به شاهد یا کارشناس معین گردد. مراجع سیاسی (دیپلماتیک) یا کنسولی دولت درخواست‌کننده باید به درخواست شاهد یا کارشناس به‌صورت پیش‌پرداخت، تمام یا بخشی از هزینه‌های سفر و اقامت را پرداخت نمایند.

ماده (۴۶)

شهود و کارشناسان بازداشت شده

هر دولت متعهد خواهد بود هر شخص بازداشت شده را که طبق این موافقت‌نامه برای ادای شهادت یا نظر تخصصی نزد مراجع قضایی دولت درخواست‌کننده احضار شده، با رضایت قبلی آن فرد منتقل نماید. دولت درخواست‌کننده متعهد خواهد بود شخص را همچنان در بازداشت نگاه داشته و در نزدیکترین زمان ممکن یا در مهلتی که از طرف دولت درخواست‌شونده معین می‌گردد بازگرداند. چنانچه مدت حکم بازداشت در حالی پایان یابد که آن شخص هنوز در سرزمین کشور درخواست‌کننده باشد، بلافاصله آزاد و با در نظر گرفتن مفاد ماده (۴۷) با وی همانند فرد غیر بازداشتی به‌موجب شرایط این موافقت‌نامه رفتار خواهد شد.

دولت درخواست‌شونده می‌تواند انتقال شخص بازداشت شده را در موارد زیر رد نماید:

- ۱- چنانچه حضور شخص برای رسیدگی‌های کیفری که در دولت درخواست‌شونده در جریان است، ضروری باشد.
- ۲- چنانچه انتقال به دولت درخواست‌کننده موجب طولانی‌شدن مدت بازداشت گردد.
- ۳- چنانچه اوضاع و شرایط خاص یا غیرقابل عبوری وجود داشته باشد که مانع از انتقال به دولت درخواست‌کننده باشد.

ماده (۴۷)

مصونیت شهود و کارشناسان

دفتر هیئت دولت

شاهد یا کارشناسی که علیرغم احضار، حاضر نشده است مشمول هیچ گونه مجازات یا اقدام محدودکننده قرار نمی‌گیرد، و لو اینکه این احضار به متضمن شرط مجازات باشد. چنانچه شاهد یا کارشناس از حضور امتناع ورزد، دولت درخواست شونده مراتب را به دولت درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

شاهد یا کارشناسی را که نزد مراجع قضایی دولت درخواست‌کننده حاضر می‌شود، صرفنظر از تابعیت، نمی‌توان تحت تعقیب، بازداشت یا مشمول محدودیت‌های آزادی شخصی به دلیل هرگونه عمل مجرمانه یا احکام پیشین، قبل از خروج از کشور درخواست‌شونده قرار داد. همچنین نمی‌توان او را برای شهادت یا گزارش کارشناسی که ارائه نموده است تحت تعقیب، بازداشت یا مجازات قرار داد.

این مصونیت با گذشت سی روز متوالی از تاریخ ابلاغ مرجع درخواست‌کننده به او مبنی بر اینکه حضور وی دیگر لازم نیست، خاتمه می‌یابد، مشروط بر اینکه او فرصت ترک را داشته باشد، اما در کشور درخواست‌کننده، بماند یا داوطلبانه پس از ترک، به آنجا بازگردد. این مدت مشمول زمانی نخواهد شد که در طول آن شاهد یا کارشناس به دلیل شرایطی خارج از اراده خود قادر به ترک آن کشور نبوده است.

ماده (۴۸)

- ۱- دولت درخواست‌شونده، در حدود اختیارات مراجع قضایی خود، خلاصه‌ای از سوابق کیفری و تمامی اطلاعات مربوط درخواست‌شده توسط مراجع قضایی دولت درخواست‌کننده را در صورت لزوم برای رسیدگی‌های کیفری تأمین خواهد نمود. این موضوع طبق قوانین، مقررات و رویه‌های عرفی دولت درخواست‌شونده انجام خواهد شد.
- ۲- هر کشور، کشور دیگر را از احکام کیفری ثبت شده در سوابق کیفری مربوط به اتباع آن مطلع خواهد کرد. مراجع قضایی این اطلاعات را به صورت سالیانه یا فوری براساس درخواست هر یک از دولت‌ها تبادل خواهند کرد.

فصل چهارم

استرداد متهمان و محکومان

ماده (۴۹)

- هر دو دولت متعاقد هر شخصی را که در سرزمین هر یک از آنها حضور داشته باشد خواه متهم باشد یا به یک جرم قابل استرداد در سرزمین دولت متعاقد دیگر محکوم شده باشد، به طرف دیگر مسترد خواهد کرد. استرداد در خصوص جرائم ارتكابی قبل یا بعد از لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه هم اعمال خواهد شد.

ماده (۵۰)

- اشخاص زیر مشمول استرداد خواهند بود:
- ۱- متهمان به جرمی که مجازات آن حداقل یک سال حبس است. متهمان به جرائمی که مجازات آن کمتر از یک سال است را نیز می‌توان با توافق متقابل دو طرف به صورت موردی مسترد نمود.
 - ۲- محکومان در دادگاه‌های دولت درخواست‌کننده که به زندان برای مدت (۶) ماه یا بیشتر در ارتباط با جرم قابل استرداد محکوم شده‌اند.

ماده (۵۱)

علیرغم ارتباط جرم به مالیات، درآمد یا امور مالی صرف، جرم قابل استرداد تلقی خواهد شد.

ماده (۵۲)

جرم قابل استرداد همچنین شامل، شروع به جرم، معاونت، تشویق یا مشارکت در ارتکاب جرم قابل استرداد می‌شود مشروط بر اینکه این فعل در هر دو دولت متعاقد جرم باشد.

ماده (۵۳)

درخواست استرداد می‌تواند در موارد زیر پذیرفته شود:

- ۱- چنانچه جرم خارج از سرزمین دولت درخواست‌کننده ارتکاب یافته باشد ولی رسیدگی بدان در صلاحیت آن دولت باشد مشروط بر اینکه دولت درخواست‌شونده در شرایط مشابه دارای صلاحیت باشد. در چنین شرایطی، دولت درخواست‌شونده باید تمام عوامل مربوط از جمله شدت جرم را در نظر بگیرد.
- ۲- اگر تبعه دولت درخواست‌کننده در کشور ثالث مرتکب جرم شده باشد مشروط به اینکه آن جرم به موجب قوانین دولت درخواست‌شونده در صورت ارتکاب در سرزمین آن قابل استرداد باشد.
- ۳- همچنین اگر افعال شخص موضوع استرداد کلاً یا جزئاً در کشور درخواست‌شونده واقع شده باشد، استرداد در صورتی می‌تواند پذیرفته شود که آن رفتار و پیامدهای قصد شده یا عینی آن در مجموع به موجب قوانین دولت درخواست‌کننده جرمی قابل استرداد را تشکیل دهند.

ماده (۵۴)

استرداد در موارد زیر می‌تواند رد شود:

- ۱- چنانچه جرم موضوع استرداد ماهیتاً سیاسی باشد. در هر حال جرائم زیر به موجب این موافقت‌نامه جرائم سیاسی به شمار نخواهند رفت:

الف) هر شکل از حمله یا شروع به حمله به رئیس کشور، رئیس دولت، معاونان آنها، اعضای خانواده آنها، افراد خانواده حاکم، هیئت وزیران یا هر یک از افرادی که دارای منصب وزارت در هر یک از دو دولت متعاقد هستند یا خانواده آنها.

ب) قتل عمد، قتل شبه عمد، جرائم غارت و سرقت همراه با زور، کلاهبرداری یا پولشویی خواه تمام یا بخشی از آن در سرزمین دولت درخواست‌کننده استرداد علیه اشخاص، حکومت‌ها، مقام‌ها، نهادها یا وسائل ارتباطی ارتکاب یافته باشد.

پ) جرائم دهشت‌افکنی (تروریستی) از جمله کشتار عمدی یا غیر هدفمند، آسیب جسمی، آدم‌ربایی، گروگانگیری، تخریب اموال، آسیب به زیر ساخت‌های عمومی و جرائم مربوط به سلاح‌های گرم، مواد منفجره یا مواد خطرناک.

ت) هر جرمی که در چارچوب یک معاهده بین‌المللی که هر دو دولت متعاقد عضو آن هستند قرار دارد که آنها را به درخواست یا پذیرش استرداد متعهد می‌نماید.

ث) شروع، تبانی، تشویق یا مشارکت در هر یک از جرائم بالا.

- ۲- چنانچه شخص موضوع استرداد پیش‌تر در خصوص همان جرم محاکمه شده و تبرئه یا محکوم شده باشد و مدت محکومیت را گذرانده یا در حال گذراندن آن باشد.

- ۳- چنانچه تعقیب یا مجازات به موجب قوانین هر یک از دو دولت متعاقد در زمان دریافت درخواست استرداد مشمول مرور زمان گردیده باشد.

۴- چنانچه جرم در خارج از سرزمین دولت درخواست کننده استرداد توسط فرد خارجی ارتکاب یافته باشد و به موجب قوانین دولت درخواست شونده جرم محسوب نشود.

۵- چنانچه جرم در سرزمین دولت درخواست شونده ارتکاب یافته باشد مشروط بر آنکه دولت درخواست شونده متعهد به تعقیب شخص شود.

۶- چنانچه شخص موضوع استرداد در حال حاضر تحت تحقیق برای همان جرمی باشد که برای آن استرداد درخواست شده است.

ماده (۵۵)

چنانچه دولت درخواست شونده درخواست استرداد را رد کند، پرونده را به مراجع صلاحیتدار خود طبق آئین دادرسی حاکم ارجاع داده و دولت درخواست کننده را از نتیجه آگاه خواهد کرد.

ماده (۵۶)

شکل درخواست استرداد

درخواست استرداد باید کتبی باشد و از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) ارسال گردد. همچنین می توان درخواست را از طریق رایانامه (ایمیل) به نقاط تماس منصوب بین دو دولت ارسال نمود. درخواست باید همراه با اسناد زیر باشد:

الف) مشخصات هویتی، شرح حال و عکس شخص موضوع استرداد (در صورت امکان).
ب) دستور بازداشت معتبر یا هر سند مشابه صادره توسط مرجع صلاحیتدار، چنانچه شخص موضوع استرداد تحت تعقیب باشد.

پ) تاریخ و محل ارتکاب جرم (جرایم) ادعا شده، طبقه بندی قانونی این افعال، رونوشت مصدق مقررات قانونی حاکم و بیانیه ای از دادستانی در مورد شواهد علیه شخص موضوع استرداد.

ت) نسخه ای رسمی از حکم قضایی در مورد متهم، اگر وجود داشته باشد.

ث) دلایل توجیهی بازداشت و تعقیب شخص طبق قوانین دولت درخواست شونده.

تمامی اسناد باید به زبان کشور درخواست شونده ترجمه و از سوی دولت درخواست کننده استرداد تصدیق گردد.

ماده (۵۷)

بازداشت موقت در موارد فوری

۱- در موارد فوری می توان شخص موضوع استرداد را بازداشت موقت نمود و تا زمان دریافت درخواست کامل استرداد به همراه اسناد مثبت مذکور در ماده (۵۶) این موافقت نامه در حبس و بازداشت نگاه داشت.

۲- مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست شونده باید به صورت کتبی از طریق رایانامه (ایمیل) یا هر وسیله ارتباطی دیگر از جمله از طریق ارتباطات پلیس عربی و پلیس بین الملل (اینترپل) از درخواست بازداشت موقت مطلع گردد.

۳- درخواست باید با ارجاع به هر یک از اسناد فهرست شده در ماده قبلی و نشان دادن این که دولت درخواست کننده استرداد، درخواست استرداد را به همراه شرح جرم، مجازات مقرر یا قابل اعمال، زمان و مکان ارتکاب و توصیف مفصلی از شخص موضوع استرداد تا حد امکان ارسال کرده است، متعاقباً از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) تأیید گردد. دولت درخواست کننده باید فوری از هرگونه اقدام انجام شده در خصوص درخواست آگاه گردد.

۴- بازداشت موقت طبق قوانین دولت درخواست شونده اجرا خواهد شد.

ماده (۵۸)

آزاد کردن شخص در صورت عدم تکمیل درخواست

- ۱- مرجع صلاحیتدار در دولت درخواست شونده می‌تواند چنانچه اسناد مورد درخواست ظرف مدت شصت روز از تاریخ بازداشت موقت دریافت نکرده، شخص را آزاد نماید.
- ۲- در هر زمان می‌توان شخص را با وثیقه آزاد نمود مشروط بر این که دولت درخواست‌شونده اقدامات لازم را برای جلوگیری از فرار اتخاذ نماید. در صورت تکمیل درخواست استرداد می‌توان شخص را مجدداً بازداشت نمود و اقدام به استرداد وی کرد.

ماده (۵۹)

دولت درخواست‌کننده باید قبل از رد درخواست استرداد، از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) یا پلیس بین‌الملل (اینترپل) هرگونه توضیح لازم برای تصدیق رعایت شروط این موافقت‌نامه را به اطلاع دولت درخواست‌کننده برساند. آن دولت می‌تواند مدت زمان متعارفی را برای دریافت این توضیحات معین نماید.

ماده (۶۰)

چنانچه یک دولت متعاقد و یک کشور ثالث مرتبط با یک دولت درخواست‌شونده که موافقت‌نامه‌ای با هم دارند، استرداد شخص واحدی را چه برای جرمی یکسان یا جرائم متفاوتی درخواست کنند، دولت درخواست‌شونده مشخص خواهد نمود آن شخص را به کدام کشور مسترد کند. اولویت به دولتی داده خواهد شد که این جرم به امنیت، منافع یا اتباع آن آسیب زده است، سپس دولتی که جرم در آن ارتکاب یافته است و در نهایت دولتی که شخص موضوع استرداد تبعه آن کشور است. در شرایط برابر، دولتی که اول درخواست داده است اولویت خواهد داشت. در خصوص جرائم متعدد قابل استرداد، اولویت بر مبنای شدت و اوضاع و احوال هر جرم خواهد بود.

ماده (۶۱)

- ۱- بدون آنکه به حقوق دیگر افراد دارای حسن نیت لطمه وارد گردد و بدون خدشه به قوانین لازم‌الاجرا در دولت درخواست‌شونده، اqlام یافت شده در اختیار شخص موضوع استرداد در زمان بازداشت یا حبس وی یا در مراحل بعدی توقیف خواهد شد و به دولت درخواست‌کننده تحویل داده خواهد شد. این موضوع حتی اگر شخص مربوط، به علت وفات یا پنهان شدن مسترد نگردد، اعمال خواهد شد، خواه این اqlام از جرم ناشی شده باشند، در ارتکاب جرم از آنها استفاده شده باشد، مرتبط به آن باشند یا به عنوان مدرک جرم باشند.
- ۲- چنانچه اqlام توقیف شده همچنان برای تحقیقات جاری جرم در دولت درخواست‌شونده مورد درخواست باشند، تحویل اqlام موضوع بند پیشین را می‌توان به تأخیر انداخت یا آنها را به شرط بازگرداندن بعد از حل و فصل پرونده و پایان رسیدگی‌ها در دولت درخواست‌کننده تحویل داد.

ماده (۶۲)

- ۱- دولت درخواست‌شونده باید تصمیم خود راجع به درخواست استرداد را بدون هرگونه تأخیر بی‌مورد از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) به دولت درخواست‌کننده اطلاع دهد.
- ۲- در صورت موافقت با استرداد، دولت درخواست‌کننده باید از تاریخ و مکان استرداد مطلع گردد.

۳- دولت درخواست کننده باید شخص موضوع استرداد را ظرف سی روز از تاریخ اطلاع رسانی فوق تحویل گیرد. در غیر این صورت دولت درخواست شونده می تواند شخص را آزاد نماید. در این حالت امکان تجدید درخواست استرداد وجود دارد.

۴- در صورت پذیرش استرداد به موجب این موافقت نامه، کشور درخواست کننده باید اطمینان حاصل کند شخصی که مسترد شده است ظرف شش ماه از تاریخ استرداد نزد دادگاه برای محاکمه احضار خواهد شد. چنانچه این محاکمه ظرف شش ماه آغاز نشود، دولت درخواست کننده باید اقدام به احضار شخص نزد دادگاه صلاحیتدار خود نماید که تا زمان محاکمه با قید ضمانت آزاد شود و تاریخ محاکمه در خصوص اتهام هایی که در مورد آنها استرداد پذیرفته شده است، معین شود.

ماده (۶۳)

مراجع صلاحیتدار دولت درخواست شونده هرگونه اظهارات اخذ شده به موجب سوگند یا ارائه گزارش، هرگونه اظهاراتی که در برابر مأمور تحقیق به عمل می آید، هر دستور بازداشت و هر گواهی یا سند قضایی حاکی از محکومیت را که به شکل زیر گواهی شده است، در هرگونه جریان رسیدگی یا اسناد استرداد به عنوان ادله خواهند پذیرفت: الف) با امضا در مورد دستور بازداشت یا با تصدیق در مورد اسناد اصلی از سوی قاضی یا مرجع صلاحیتدار دیگر در کشور درخواست کننده. ب) به هر طریق دیگری که در قانون کشور درخواست کننده مجاز باشد.

ماده (۶۴)

۱- دولت متعاهدی که شخص به آن مسترد شده است نباید بدون رضایت دولت متعاهد دیگر شخص را به کشور ثالث مسترد نماید. ۲- دولتی که آن شخص به آن مسترد شده متعهد خواهد شد محاکمه عادلانه ای را در خصوص جرائم مذکور در درخواست استرداد برای شخص مسترد شده تضمین نماید.

ماده (۶۵)

مدت بازداشت موقت گذرانده شده توسط شخص موضوع استرداد از مدت حکم صادر شده توسط دولت درخواست کننده، کسر خواهد شد.

ماده (۶۶)

۱- هر دو دولت متعاهد حق عبور از سرزمین خود را برای شخصی که قرار است از یک کشور ثالث مسترد شود به محض دریافت درخواست از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک)، اعطا خواهند کرد. ۲- این درخواست باید همراه با اسناد مربوط به جرمی باشد که استرداد در مورد آن به موجب مفاد این موافقت نامه اعطا شده است.

ماده (۶۷)

۱- دولت درخواست کننده هزینه های مربوط به ترجمه اسناد و انتقال شخص موضوع استرداد را برعهده خواهد گرفت. دولت درخواست شونده تمام هزینه های دیگر ناشی از فرآیند استرداد در سرزمین خود را برعهده خواهد گرفت.

۲- چنانچه ارتکاب جرم توسط فرد مسترد شده ثابت نگردد، دولت درخواست کننده هزینه های بازگشت شخصی که براساس درخواست آن، مسترد گردیده است را به محلی که در زمان استرداد در آن بوده است، پرداخت خواهد کرد.

فصل پنجم

انتقال محکومان به مجازات حبس

ماده (۶۸)

تعاریف

از نظر این فصل، اصطلاحات زیر معانی تعیین شده برای آنها را خواهند داشت:

- دولت محکوم کننده: دولتی است که حکم محکومیت در آن صادر شده است و می توان فرد محکوم را از آنجا منتقل نمود.
- دولت اجرا کننده حکم: دولتی است که محکوم برای سپری کردن تمام یا باقیمانده حکم حبس خود به آنجا منتقل می گردد.
- محکوم: هر تبعه یکی از دو دولت متعاقد که علیه او حکم حبس قطعی لازم الاجرا توسط دادگاه دولت محکوم کننده صادر شده است.
- خویشاوندان: همسر محکوم، پدر و مادر، فرزندان یا خواهر و برادر.

ماده (۶۹)

مفاد عمومی

- ۱- دو دولت متعاقد توافق می نمایند تا محکومان را برای اجرای احکام حبس صادر شده که از سوی دادگاه های دولت محکوم کننده قبل یا بعد از این موافقت نامه لازم الاجرا شده است طبق قوانین ملی، قواعد و شرایط در این موافقت نامه به صورت متقابل منتقل نمایند.
- ۲- انتقال منوط به توافق متقابل میان دولت محکوم کننده و دولت اجرا کننده طبق مفاد این موافقت نامه خواهد بود.
- ۳- هر کدام از دو دولت متعاقد به صورت کتبی طرف دیگر را از احکام محکومیت قطعی صادره علیه اتباع آن که واجد شرایط انتقال بر اساس مفاد این موافقت نامه هستند، مطلع خواهد نمود. مرجع صلاحیتدار در دولت محکوم کننده، تبعه محکوم دولت اجرا کننده را از امکان انتقال به کشوری که وی تابعیت آن را دارد برای گذراندن دوره محکومیت در آن طبق مفاد این موافقت نامه مطلع خواهد نمود.
- ۴- وزارت دادگستری جمهوری اسلامی ایران و شورای عالی قضایی یا پلیس سلطنتی در عمان، هر کدام در حدود اختیارات خود، مراجع صلاحیتدار در اجرای مقررات این فصل از موافقت نامه خواهند بود. اگر هر یک از دولت ها مرجع صلاحیتدار خود را تغییر دهد باید آن را از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) به دولت دیگر اطلاع دهد.

ماده (۷۰)

درخواست انتقال محکوم را می توان از طریق موارد زیر ارائه نمود:

۱- دولت محکوم کننده؛

۲- دولت اجرا کننده؛

دفتر هیئت دولت

۳- محکوم، نماینده قانونی یا خویشاوندان وی.
درخواست باید به صورت کتبی ارایه شود که در آن مکان اجرای حکم و محل اقامت در دولت اجراکننده مشخص شده باشد. چنانچه درخواست توسط یکی از اشخاص مذکور در بند (۳) این ماده ارائه شده باشد می توان درخواست را به هریک از دولت های متعاقد تقدیم نمود.

ماده (۷۱)

شروط انتقال محکوم

رعایت موارد زیر در انتقال محکوم الزامی است:

- ۱- محکوم در زمان درخواست تبعه دولت اجراکننده باشد.
- ۲- حکم، قطعی و لازم الاجرا باشد.
- ۳- جرم یا ترک فعلی که از سوی دولت محکوم کننده جرم انگاری شده است به موجب قوانین دولت اجرا کننده قابل مجازات باشد.
- ۴- محکوم به صورت کتبی با انتقال موافقت کند. از سوی دیگر، در صورت عدم توانایی از اظهار اراده، رضایت از طرف نماینده قانونی یا یکی از خویشاوندان او دریافت خواهد شد.
- ۵- مدت باقیمانده از محکومیت نباید کمتر از (۶) ماه در زمان تقدیم درخواست باشد مگر اینکه به صورت موردی برخلاف آن توافق شود.

ماده (۷۲)

موارد رد درخواست انتقال

درخواست انتقال محکوم در موارد زیر رد خواهد شد:

- ۱- هر کدام از دولت های متعاقد این انتقال را ناقض حاکمیت، امنیت، نظم عمومی، اصول اساسی نظام حقوقی یا منافع ملی خود بدانند.
- ۲- محکوم برای همان اعمال در دولت اجراکننده تبرئه شده باشد.
- ۳- درخواست انتقال مربوط به حکمی باشد که قبلاً اجرا شده، مدت آن منقضی شده، یا جرم به موجب قوانین دولت اجراکننده با مرور زمان ساقط شده است.
- ۴- حکم در خصوص جرمی صادر شده است که در دولت محکوم کننده ناقض تکالیف نظامی یا یکی از جرائم مربوط به مواد مخدر، مواد روانگردان و پیش سازهای آن به شمار می آید.

ماده (۷۳)

موارد اختیاری امتناع از درخواست انتقال

درخواست انتقال می تواند در موارد زیر رد شود:

- ۱- جرمی که برای آن حکم محکومیت در دولت اجراکننده صادر شده است، سیاسی یا مرتبط با جرم سیاسی یا امنیتی باشد.
- ۲- افغالی که در مورد آنها حکم محکومیت صادر شده است موضوع رسیدگی های کیفری آغاز شده در دولت اجراکننده باشند.

۳- محکوم هزینه‌ها، جریمه‌ها، صورتحساب‌های قضایی، جبران خسارت‌ها و محکومیت‌های مالی را صرف‌نظر از ماهیت آنها نپردازد.

ماده (۷۴)

اسناد مورد نیاز

درخواست انتقال باید شامل موارد زیر باشد:

۱- نسخه اصلی حکم یا رونوشت مطابق با اصل یا یک یادداشت رسمی که متضمن ماهیت جرم، زمان و مکان ارتکاب آن، طبقه‌بندی قانونی آن، حکم حبس وضع شده و هر مجازات دیگر با بیان این مطلب باشد که حکم قطعی و لازم‌الاجرا شده است.

۲- ذکر مدت باقیمانده از محکومیت و مدت زمان سپری شده در بازداشت قبل از محاکمه.

۳- موافقت کتبی محکوم طبق بند (۴) ماده (۷۱).

۴- گواهی پزشکی در مورد وضعیت جسمی و روانی محکوم.

چنانچه هر یک از دولت‌های متعاقد اطلاعات دریافت شده از دولت متعاقد دیگر را برای تصمیم‌گیری در مورد درخواست انتقال کافی نداند می‌تواند اطلاعات تکمیلی ضروری را درخواست نماید.

ماده (۷۵)

ارسال درخواست‌های انتقال

درخواست‌های انتقال به‌صورت مستقیم یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) از طرف مرجع صلاحیتدار دو دولت متعاقد به گونه مقرر در بند (۴) ماده (۶۹) این موافقت‌نامه ارسال خواهد شد. اسناد ارائه شده به موجب این موافقت‌نامه چنانچه ممهور به مهر و امضای مرجع صلاحیتدار باشد، از تصدیق رسمی معاف خواهد بود.

ماده (۷۶)

پاسخ به درخواست‌ها

۱- دولت محکوم‌کننده پذیرش خود در مورد درخواست انتقال و اقدامات اجرایی لازم را به اطلاع دولت اجراکننده خواهد رساند. چنانچه تصمیم بر رد درخواست باشد، دلایل باید ارائه گردد.

۲- دولت محکوم‌کننده باید محکوم را به‌صورت کتبی از هرگونه تصمیم از سوی هر دولت در مورد درخواست انتقال مطلع نماید.

ماده (۷۷)

شیوه انتقال محکوم

انتقال محکوم از دولت محکوم‌کننده به دولت اجراکننده در زمان و مکان مورد توافق مراجع صلاحیتدار دو دولت و بر اساس رویه‌های مورد توافق صورت خواهد گرفت.

ماده (۷۸)

هزینه‌های انتقال

۱- دولت اجراکننده هزینه‌های انتقال را به استثنای مواردی که تنها در دولت محکوم‌کننده هزینه شده است، برعهده خواهد گرفت.

- ۲- چنانچه انتقال به درخواست محکوم بوده و وی امکان پرداخت را نداشته باشد مفاد بند (۱) فوق اعمال خواهد شد. دو دولت متعاقد در مورد پرداخت هزینه‌های انتقال توافق خواهند کرد.
- ۳- دولت اجرا کننده مسئول محافظت از محکوم در هنگام انتقال است مگر اینکه به گونه دیگری توافق شده باشد.

ماده (۷۹)

قواعد اجرای حکم

- اجرای حکم در مواردی که محکوم به دولت اجرا کننده منتقل گردیده است، منوط به قواعد زیر خواهد بود:
- ۱- حکم صادر شده به صورت مستقیم در دولت اجرا کننده لازم‌الاجرا باشد مشروط بر این که مدت بازداشت (بازداشت پیش از محاکمه) مربوط به همان جرم و آن بخش از محکومیت که سپری شده است، کسر شود.
 - ۲- چنانچه مجازات وضع شده در دولت محکوم کننده در ماهیت یا مدت شدیدتر از مجازات مقرر در دولت اجرا کننده برای همان جرایم باشد، مرجع قضایی صلاحیتدار در دولت اجرا کننده با تأیید مرجع قضایی دولت محکوم کننده می‌تواند آن را با مجازات معادل حکم حبس به گونه مقرر در قانون دولت اجرا کننده جایگزین کند یا به حداقل مجازات قابل اجرا در دولت محکوم کننده کاهش دهد.
 - ۳- مجازات جایگزین نمی‌تواند در ماهیت یا مدت از حکم حبس وضع شده در دولت محکوم کننده شدیدتر باشد.
 - ۴- مجازات طبق قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در دولت اجرا کننده که در خصوص اتخاذ تمامی تصمیم‌های مرتبط با شیوه اجرا دارای صلاحیت است، اجرا خواهد شد. دولت اجرا کننده حکم دولت محکوم کننده حکم را بنا به درخواست، از نتایج اجرا مطلع خواهد کرد.
 - ۵- حکم صادره در دولت محکوم کننده، در صورت ادامه اجرای دوره محکومیت، دارای همان آثار قانونی به موجب قوانین دولت اجرا کننده خواهد بود.
 - ۶- چنانچه دولت محکوم کننده درخواست انتقال را بپذیرد، محکوم را در سریعترین زمان ممکن به دولت اجرا کننده مسترد خواهد کرد.
 - ۷- در صورت فرار محکوم از اجرای محکومیت در دولت اجرا کننده، دولت اجرا کننده اقدامات مناسب را برای بازداشت وی برای گذراندن بخش باقیمانده از محکومیت اتخاذ خواهد نمود و دولت محکوم کننده دوباره حق خود را برای اجرای محکومیتی که قرار است سپری شود بدست خواهد آورد.
 - ۸- چنانچه محکوم اجرای دوره محکومیت را تکمیل کند یا در نهایت طبق مفاد ماده (۸۰) این موافقت‌نامه از آن معاف شود، هر گونه حق دولت محکوم کننده برای اجرا خاتمه خواهد یافت.
- چنانچه محکوم دوره محکومیتی را که برای وی وضع شده است سپری کرده باشد یا در نهایت از آن معاف شده باشد، دولت اجرا کننده نمی‌تواند طبق مفاد این موافقت‌نامه در خصوص همان وقایع علیه شخص انتقال یافته رسیدگی کیفری را آغاز نموده یا او را مجدد محاکمه کند و هرگونه حق دولت اجرا کننده برای پیگرد خاتمه یافته تلقی خواهد شد.

ماده (۸۰)

آثار عفو یا تخفیف در حکم

عفو عمومی صادره از دولت محکوم کننده یا دولت اجرا کننده در مورد محکوم اعمال خواهد شد. عفو ویژه صادره از دولت محکوم کننده نیز در مورد محکوم اعمال خواهد شد. با این حال عفو ویژه صادره از سوی دولت اجرا کننده در

حق محکوم بدون رضایت دولت محکوم کننده اجرا نخواهد شد و دولت اجراکننده باید دولت محکوم کننده را به صورت کتبی از هر عفو عمومی، آزادی مشروط یا تخفیف در حکم که به محکوم اعطا شده مطلع و رضایت آن را در مورد عفو ویژه درخواست نماید.

ماده (۸۱)

تجدیدنظر در حکم محکومیت

فقط دولت محکوم کننده دارای صلاحیت برای استماع تجدیدنظرخواهی در حکم محکومیت است.

فصل ششم

مفاد نهایی

ماده (۸۲)

اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بین مراجع صلاحیتدار دو دولت از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) و به صورت دوستانه حل و فصل خواهد شد.

ماده (۸۳)

مفاد این موافقتنامه می تواند با توافق کتبی اصلاح شود و این اصلاحات طبق همان تشریفات مقرر در ماده (۸۴) این موافقتنامه لازم الاجرا خواهد شد.

ماده (۸۴)

جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان اقدامات لازم را برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه اتخاذ خواهند کرد و هر دولت، دولت دیگر را به صورت کتبی از تکمیل تشریفات لازم به موجب قانون اساسی خود برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، مطلع خواهد نمود.

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه صادره از سوی یک طرف که طرف دیگر را از انجام تمامی اقدامات لازم طبق قوانین و مقررات خود برای اجرای این موافقتنامه آگاه می کند، لازم الاجرا خواهد شد. این موافقتنامه برای مدت (۵) سال معتبر خواهد بود و بعد از پایان مدت مذکور به صورت خودکار برای یک دوره دیگر تمدید خواهد شد مگر اینکه یک طرف قصد خود را مبنی بر عدم تمدید آن به صورت کتبی شش ماه قبل از تاریخ انقضای مدت موافقتنامه به طرف دیگر اعلام نماید. خاتمه موافقتنامه بر درخواستهای همکاری قضایی که در مدت لازم الاجرا بودن این موافقتنامه ارائه شده، تأثیری نخواهد داشت.

این موافقتنامه در مسقط در تاریخ ۶ خرداد ۱۴۰۴ هجری شمسی برابر با ۲۷ می ۲۰۲۵ میلادی در دو نسخه اصلی که دارای اعتبار برابر هستند به زبان های فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شد و در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت سلطنت عمان

حمود بن فیصل البوسعیدی

وزیر کشور

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

امین حسین رحیمی

وزیر دادگستری

دفتر هیئت دولت

Agreement on

Legal and Judicial Assistance

**in the fields of civil and criminal matters, and
the extradition and transfer of convicted persons
between**

**The Government of the Islamic Republic of Iran
and The Government of the Sultanate of Oman**

The Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of the Sultanate of Oman Based on the distinguished relations between the two countries, desiring to strengthen cooperation between them in the legal and judicial fields, wishing to establish such cooperation on firm foundations on the basis of the principle of mutual interests, In the light of the discussions held between the Omani and Iranian sides, The two sides have agreed as follows:

Chapter One

General Provisions

Article (1)

Ensuring the right of litigation

Citizens of both states, while in the territory of the other state, shall enjoy, with respect to their personal and financial rights, the same judicial protection as that afforded to citizens of either state.

Citizens of either state shall have the freedom of recourse to the courts and competent authorities of the other state under the same conditions as its own citizens.

The provisions of the two preceding paragraphs shall apply to legal persons established in the territory of one of the two states in accordance with its laws, in which its headquarters is located, provided that the subject matter of the litigation is not contrary to public order or morals in the state in which the litigation takes place.

Article (2)

The Judicial Assistance

Citizens of each state shall enjoy, within the territory of the other state, the right to obtain judicial assistance on the same

basis as citizens of the same state, provided that the provisions of the law of the requested state are followed.

Requests for judicial assistance shall be submitted with the supporting documents as follows:

- directly to the competent authority of the requested state if the applicant requesting the assistance resides there.
- Or through the competent authority specified in Article 5.
- Or through the diplomatic or consular channels if the person requesting the assistance resides in the territory of a third state.

Article (3)

Receiving or deciding on requests for judicial assistance shall be exempt from any fees and shall dealt with as a matter of urgency.

Article (4)

The competent authority in each of the two states shall specify the body, which will deal with the following:

- ۱- Receiving and following up on requests for judicial assistance in accordance with the provisions of this section if the requestor is not a resident of the requested state.
- ۲- Receiving letters rotatory issued by a judicial authority and sent to it by the competent authority in the other country and sending

them to the competent authority as appropriate to be implemented ASAP.

- 3- Receiving and following up on requests for declaration and notification sent to it by the competent authority in the other country.
- 4- Receiving and following up on requests related to the implementation of alimony, child custody and seeing rulings.

Requests and documents sent pursuant to the provisions of this agreement are exempt from any ratification or any similar procedure. The documents must be signed by the issuing competent authority and stamped with its seal, and in the case of copies of documents, they must be certified by the competent authority indicating their conformity with the original.

Article (5)

Communications and correspondence for the purposes of the implementation of this Agreement shall be carried out by the Supreme Judicial Council of the Sultanate of Oman and the Ministry of Justice and the Judiciary of the Islamic Republic of Iran, which are expressed in this Agreement as "the competent authority", unless otherwise specified in this Agreement.

Article (6)

- a- The two countries encourage participation in organizing conferences, seminars, and workshops in fields related to law and the judiciary, as well as visits by legal and judicial

delegations and the exchange of experiences among members of the judiciary. This aims to monitor legislative and judicial developments in each country and to exchange views on the challenges faced by both states in this field. They also encourage the organization of training visits for professionals working in the legal and judicial fields in both countries.

- b- The sending country shall bear the cost of its delegates' travel (to and from the other state), while the host country shall cover their accommodation and local transportation expenses.
- c- The two countries shall work on consulting with each other, exchanging information, and coordinating efforts in the regional and international legal and judicial conferences in which they participate.

Article (7)

Exchange of Legal and Judicial Principles

The judicial authorities in each of the two states shall exchange, upon request, legal and judicial principles as well as jurisprudential opinions.

Article (8)

Requests for information and responses thereto shall be communicated through the competent authority in each of the two states.

Chapter Two

**Cooperation in the Field of Civil, Commercial, and Personal
Status Matters (Family Cases)**

**First – Service and Notification of Legal and Judicial
Documents**

Article (9)

Requests for the declaration or notification of legal and non-legal documents in civil, commercial, and personal status matters (family cases) shall be sent by the competent authority in the requesting state to the competent authority in the requested state to carry out the notification or service.

Article (10)

In cases of notifications or service related to statements of claim (initial court pleadings) filed against legal entities in either state, a copy must be sent to the competent authority in the state where the lawsuit is being filed.

Article (11)

The provisions of the preceding Articles (9 and 10) shall not prevent either country—if it so wishes—from directly serving judicial or non-judicial documents to its own nationals without compulsion, through either of the following:

- Its diplomatic or consular representatives;

1. The full name of each individual to be notified or served, their occupation, address, nationality, and place of residence. For legal entities, names and addresses are sufficient.
2. Names and addresses of legal representatives, if any, of the individuals mentioned in the previous paragraph.
3. The authority from which the documents were issued.
4. The type of documents.
5. The subject and reason for the request.

Article (14)

The requested state may not refuse to carry out the notification or service unless it considers that doing so would compromise its sovereignty, public order, or public morals.

In the event of a refusal to execute the request, the requested state shall immediately notify the requesting state of the refusal, stating the reasons for it.

Article (15)

Methods of Delivering Documents and papers

The task of the competent authority in the requested state is limited to delivering the documents to the recipient.

Proof of delivery shall be established either by the recipient signing a copy of the document with the date of receipt, or by a certificate prepared by the competent authority indicating how the request was

carried out, the date of execution, the person to whom the document was delivered, and, if applicable, the reason why delivery was not completed.

Signed copies of the documents or the certificate confirming delivery shall be sent directly to the requesting party.

Article (16)

In urgent cases, the competent authority in the requested state may directly send copies of the received documents or the certificates proving the completion of the notification or service of judicial and non-judicial documents to the competent authority in the requesting state, through ways other than the competent authority. channel.

Article (17)

Notifications or services of documents shall be exempt from any fees or charges.

Second – Letters Rogatory

Article (18)

Scope of Letters Rogatory

To the Judicial Authority

The judicial authority in each of the two states may request the judicial authority in the other state to carry out necessary judicial procedures related to a case pending before it.

Requests for letters rogatory shall be transmitted from the competent authority in the requesting state to the competent authority in the requested state.

Article (19)

Each of the two countries may hear the statements of its own nationals, with their consent, through its diplomatic or consular representatives.

In case of a dispute regarding the nationality of the person whose statements are to be heard, their nationality shall be determined according to the law of the country requested to execute the letter rogatory.

Article (20)

Drafting the Letter Rogatory and the Required Information

The letter rogatory shall be drafted in accordance with the law of the requesting state. It must be dated, signed, and stamped with the seal of the requesting authority, along with all attached documents, without the need for legalisation or certification of the documents.

The letter rogatory must include the following information:

1. The authority issuing the request, and if possible, the authority to which it is addressed.
2. The identity and address of the parties involved, as well as their representatives' identity and address, if applicable.
3. The subject of the case and a brief summary of its facts.

4. The judicial acts or procedures to be carried out.

If necessary, the letter rogatory should also include:

- The names and addresses of the persons whose statements are to be taken.
- The questions to be asked or the facts about which their statements are to be collected.
- Documents and other things that need to be studied or examined
- The method that should be applied in any.

Article (21)

Method of Executing the Letter Rogatory

The letter rogatory shall be executed according to the legal procedures in force in the laws of the requested state. However, if the requesting state expressly requests that the letter rogatory be carried out in a specific manner, the requested state must comply with this request unless it conflicts with its own legislation.

The requesting authority must be notified in a timely manner of the place and date of execution so that the concerned parties or their legal representatives may attend the execution—if explicitly requested—and within the limits permitted by the law of the requested country.

Article (22)

If the subject of the letter rogatory is deemed to fall outside the scope of the agreement, the requested authority shall inform the requesting authority accordingly.

Article (23)

The execution of a letter rogatory may only be refused in the following two cases:

1. If its execution falls outside the jurisdiction of the judicial authority.
2. If its execution would compromise the sovereignty, security, public order, public morals, or other essential interests of the requested state.

If the letter rogatory is not fully or partially executed, the requesting authority must be informed immediately of the reasons.

Article (24)

Persons Requested to Give Testimony

Persons requested to give testimony shall be summoned, and their statements shall be taken in accordance with the legal procedures followed in the country where the testimony is to be given, and with due regard to the provisions of Article (47) of this agreement.

Article (25)

Procedures carried out through letters rogatory in accordance with the provisions of this agreement shall have the same legal effect as

if they were conducted before the competent authority in the requesting state.

Article (26)

The execution of a letter rogatory shall not give the requested state the right to claim any fees or expenses. The person for whose benefit the request is made shall bear the necessary expenses.

That person shall pay the costs as determined by the court executing the request.

The parties may undertake in writing to cover the costs, and such a written undertaking shall be attached to the letter rogatory based on an estimated amount.

The requested state shall attach a statement of expenses, along with the supporting documents proving execution of the letter rogatory.

Third

Recognition and Enforcement of Judicial Judgments

Article (27)

Each of the two states shall recognize the final and binding judgments issued by the courts of the other country in civil and commercial matters, and enforce them in accordance with the rules set forth in this article. This includes judgments issued by criminal courts in civil matters, such as compensation for damages and the return of funds.

This also applies to judgments issued in matters of personal status (family cases), particularly those related to alimony and child custody, as well as to any decision issued in this regard by one of the judicial authorities based on judicial or administrative procedures.

Article (28)

Judicial rulings and administrative (non-contentious) decisions issued by the judicial authorities of either state shall be recognized in the other country if the following conditions are met:

1. The judgment must have acquired the force of res judicata and be enforceable according to the law of the country in which it was issued. However, judgments issued in personal status matters related to alimony, as well as visitation and child custody, shall be recognized as long as they are enforceable in the country where they were issued.
2. The judgment must have been issued by a judicial authority that has jurisdiction according to the applicable rules in the country of issuance, or by a judicial authority considered competent under Article (29) of this agreement.
3. The parties involved must have been legally summoned, must have attended, or be deemed to have attended.
4. The judgment must not contain anything that contradicts the constitution, public order, public morals, or the fundamental interests of the state in which recognition is being sought.

5. There must not be any ongoing dispute between the same parties, over the same subject, and based on the same facts, if any of the following apply:

- a- The case is already pending before a judicial authority in the state where recognition is sought, provided it was filed there first.
- b- A judgment has already been issued by a judicial authority in the state where recognition is sought and meets the requirements for recognition.
- c- A judgment has been issued in a third country that meets the conditions for recognition in the state where recognition is sought.

Article (29)

1. The courts of the state, which issued the judgment for which recognition is sought shall be considered competent under this agreement in the following cases:

- a- If the defendant's domicile or habitual residence was in that country at the time the case was filed.
- b- If the defendant had, at the time the case was filed, an establishment, branch, or office of a commercial, industrial, or similar nature in that state, and the claim was related to the activities of that establishment or branch.

- c- If the matter concerns a contract, and the parties expressly agreed to the jurisdiction of that court for that specific contract. In the absence of such agreement, jurisdiction is recognized if the contractual obligation in dispute was performed, or was to be performed wholly or partially, in that state.
 - d- If the non-contractual act giving rise to liability occurred in that state.
 - e- If the dispute relates to real estate located in that state.
 - f- If the defendant explicitly or implicitly accepted the jurisdiction of the courts of that state, especially by designating an elected domicile or presenting a defense on the merits without objecting to jurisdiction.
 - g- If the creditor in a maintenance (alimony) case has their domicile or habitual residence in that state.
 - h- In custody matters, if the family residence or last place of residence was in that state.
 - i- In inheritance matters, if the deceased owned property in the territory of that state at the time of death.
2. When examining the territorial jurisdiction of the court that issued the judgment, the state being asked to recognize the judgment shall be bound by the facts on which that court based its jurisdiction—unless the judgment was issued in absentia.

Article (30)

Recognition of a judgment may not be refused on the grounds that the court which issued it applied a law different from the one that should have been applied according to the private international law rules of the state where recognition is sought—unless the matter concerns personal capacity.

Even in that case, recognition may not be refused if the application of the foreign law leads to the same result as the law that should have been applied.

Article (31)

Documents Required for the Request of Recognition or Enforcement of a Judgment

To request recognition or enforcement of a judgment in the other state, the following documents must be submitted:

1. An official complete copy of the judgment, certified by the competent authorities.
2. A certificate confirming that the judgment has acquired the force of res judicata, unless that is stated within the judgment itself or if it includes an enforceable clause.
3. A certificate stating that the person lacking legal capacity to litigate was properly represented, unless this is clear from the judgment itself.

4. In the case of a judgment in absentia, a certified copy of the summons or any other document proving that the defendant was duly notified of the lawsuit.

5. If enforcement is being requested, the official copy of the judgment must include the enforceability clause.

All the documents mentioned in this article must be officially signed and stamped with the seal of the competent court.

Article (32)

Execution of the Judgment

Procedures related to the recognition or enforcement of the judgment shall be subject to the laws of the state in which recognition or enforcement is sought, without prejudice to the provisions of this agreement.

Article (33)

Role of the competent judicial authority in the state requested to recognize and enforce the judgement

The competent judicial authority in the country where recognition or enforcement of a judgement is sought shall verify whether the conditions set forth in this agreement have been met, without examining the merits of the case.

The authority shall do this on its own initiative and shall state its findings in its decision. It shall also, when necessary, issue an enforcement order, instructing the competent authority to take the necessary steps to grant the judgment the same enforceability as if it

had been issued in the country where enforcement is sought. The enforcement order may apply to all or part of the judgment if it is divisible.

Article (34)

Effects of the Enforcement Order

Judgments issued in one of the two states and recognized or declared enforceable by the courts of the other state shall have the same effects as judgments issued by the courts of the recognizing/enforcing state.

Article (35)

In cases of necessity, the courts of either state may order provisional or precautionary measures within the territory of that country, regardless of which court has jurisdiction over the original dispute.

Article (36)

Settlement Before Competent Judicial Authorities

A settlement documented before the competent judicial authorities in either state, in accordance with the provisions of this agreement, shall be recognized and enforced in the other state after verifying that it has the force of an enforceable instrument in the state where it was concluded and that it does not contain any provisions that conflict with the basic statute, public order, or public morals of the country where recognition or enforcement is sought.

To request recognition or enforcement of a settlement, an official copy of the settlement and a certificate from the judicial authority

that recorded it—confirming that it has enforceable status—must be submitted.

All documents referred to in this article must be officially signed and sealed with the stamp of the competent court.

Article (37)

Recognition of Awards of Arbitrators

Each of the two states shall recognize awards issued by arbitrators in the other state and enforce them within its territory if the following conditions are met:

1. The award is based on a written agreement between the parties under which they agreed to submit a specific dispute—or future disputes arising from a defined legal relationship—to arbitration.
2. The subject of the award is arbitrable under the law of the state where recognition or enforcement is sought, and the award does not conflict with the constitution, public order, or public morals of that state.
3. A certified copy of the award must be submitted, accompanied by a certificate from the competent judicial authority confirming that the award has enforceable status.
4. A certified copy of the arbitration agreement between the parties must also be provided.

Chapter Three

Judicial Cooperation in Criminal Matters

Article (38)

Obligations Arising from Judicial Cooperation

1. The two states undertake to cooperate in criminal matters in accordance with the rules and conditions set forth in this section.
2. The provisions of this section do not apply to the enforcement of final judgments or decisions imposing custodial sentences.
3. The cooperation provided for in this section shall not incur any fees or expenses.

Article (39)

Cases of Refusal of Judicial Cooperation in Criminal Matters

A request for judicial cooperation in criminal matters shall be refused in the following cases:

1. If the request concerns an offense which, under the law of the requested state, is considered a political offense, is linked to political offenses, or relates to military obligations. However, an attack or attempted attack against the head of state, a member of their family, the prime minister, deputy prime minister, or ministers of either country shall not be considered a political offense.
2. If executing the request would infringe upon the public order of the requested state, especially in terms of its sovereignty or security.

In both cases, the refusal must be justified.

Article (40)

Form of the Request for Judicial Cooperation

1. Requests for judicial cooperation shall be submitted in writing. In urgent circumstances, or with the consent of the requested party, the request may initially be made orally, provided it is subsequently confirmed in writing.
2. The request must include the following information:
 - a. The name of the competent authority conducting the investigation or legal proceedings related to the request.
 - b. The facts under investigation or legal action, along with the applicable legal provisions.
 - c. The purpose of the request, the nature of the requested cooperation, and the period for execution.
 - d. The identity, nationality, and address of the person(s) under investigation or involved in the proceedings.
 - e. In cases of requesting evidence collection, seizure of items, or a search, the request must state the reasons for believing the evidence or items are in the possession of the requested party. It must be accompanied by an order from the competent judicial authority.

- f. If the request involves hearing a person's testimony, it must indicate whether the person is required to take an oath and specify the subject matter of the testimony.
- g. If the request involves temporary surrender of seized items, it must state the authority responsible for safeguarding them and the date of their return.
- h. Any need for confidentiality (if applicable).
- i. In requests for precautionary measures involving the proceeds or tools of a crime, the request should include, as much as possible:
 - A detailed description of the proceeds or instruments of the crime.
 - Reasons to believe these proceeds, instruments, or properties are derived from or used in the crime.
- 3. The requested state may not refuse to execute the request solely on the grounds that not all the above information is included, provided execution is still possible under its laws.
- 4. If the requested state deems additional information necessary to execute the request, it may request such information.

Article (41)

Execution of Requests

1. The requested state shall execute, in accordance with its domestic laws, requests for judicial cooperation related to criminal cases submitted by the competent judicial authorities of the requesting state for purposes such as completing investigations, reviewing evidence, or accessing files and necessary documents. If the requesting country explicitly requests execution in a specific manner, the requested state shall comply unless doing so conflicts with its legislation.
2. The acts justifying a request for confiscation or seizure must be punishable in both countries.
3. The requested state may send certified copies of the files or documents. However, if the requesting country explicitly requests the originals, its request shall be honored to the extent possible.

Article (42)

Delivery of Documents and Items

1. The requested state may delay the delivery of documents or original papers if they are necessary for ongoing criminal proceedings in its territory. The documents shall be delivered once such proceedings are concluded.
2. The requesting state must return the delivered items and original documents used in executing the judicial cooperation request as soon as possible—unless the requested state expressly waives their return.

Article (43)

Methods of Notification or Service and Delivery of Documents

The provisions set forth in Articles (11) and (13) of this Agreement shall apply to the notification or service and delivery of documents.

Article (44)

Persons Requested to Give Testimony

The provisions set forth in Article (24) of this Agreement shall apply to summoning persons requested to give testimony.

Article (45)

Travel and Accommodation Expenses for Witnesses and Experts

Witnesses or experts shall be granted travel and accommodation expenses in accordance with the regulations applicable in the requesting state. The summons or notification sent to the witness or expert must specify the amount of travel and accommodation expenses and how they will be paid by the competent authorities of the requesting state.

The diplomatic or consular authorities of the requesting state must, upon the request of the witness or expert, advance all or part of the travel and accommodation expenses.

Article (46)

Detained Witnesses and Experts

Each state shall be obligated to transfer a detained person who is summoned, in accordance with this Agreement, to provide testimony or expert opinion before the judicial authorities of the requesting state, provided the individual consents in advance.

The requesting state shall be obligated to keep the person in detention and return them as soon as possible or within the period determined by the requested state. If the sentenced detention period expires while the individual is still in the territory of the requesting state, they shall be immediately released and treated as a non-detained person under the terms of this Agreement, taking into consideration the provisions of Article (47).

The requested state may refuse to transfer the detained person in the following cases:

1. If the individual's presence is necessary for criminal proceedings underway in the requested state.
2. If the transfer to the requesting state would result in a prolonged detention period.
3. If there are special or insurmountable circumstances preventing the transfer to the requesting state.

Article (47)

Immunity of Witnesses and Experts

A witness or expert who fails to appear despite being summoned may not be subjected to any penalty or restrictive measure, even if the summons include a penalty clause. If the witness or expert refuses to attend, the requested state shall inform the requesting state accordingly.

A witness or expert—regardless of nationality—who appears before the judicial authorities of the requesting state may not be prosecuted, detained, or subjected to personal liberty restrictions for any criminal acts or previous convictions prior to their departure from the requested state. They also may not be prosecuted, detained, or punished for the testimony or expert report they provide.

This immunity shall cease to exist if 30 consecutive days pass from the date they were notified by the requesting authority that their presence is no longer required, provided they had the opportunity to leave but chose to remain in the requesting state or voluntarily returned after leaving. This period shall not include any time during which the witness or expert was unable to leave due to circumstances beyond their control.

Article (48)

1. The requested state shall, within the limits of powers of its judicial authorities, provide extracts from the criminal record and all related information requested by the judicial authorities of the requesting state, as necessary for criminal proceedings. This shall be done in accordance with the laws, regulations, and customary practices of the requested state.

۲. Each country shall inform the other of criminal judgments recorded in its criminal record concerning its nationals. competent authorities shall exchange such information once annually, or urgently upon the request of either state.

Chapter Four

Extradition of Accused and Convicted Persons

Article (49)

The two contracting states shall extradite any person present in the territory of either state who is accused or convicted of an extraditable offense in the territory of the other contracting state.

Extradition shall also apply to offenses committed before or after the entry into force of this agreement.

Article (50)

The following individuals shall be subject to extradition:

۱. Persons accused of an offense punishable by at least one year of imprisonment. Persons accused of offenses with lesser penalties may also be extradited by mutual agreement of both parties on a case-by-case basis.
۲. Persons convicted by the courts of the requesting state and sentenced to imprisonment for six (6) months or more in relation to an extraditable offense.

Article (51)

An offense shall be considered extraditable even if it pertains to taxation, revenue, or purely financial matters.

Article (52)

An extraditable offense also includes attempt, conspiracy, incitement, or participation in the commission of an extraditable offense, provided that the act constitutes a crime in both contracting states.

Article (53)

An extradition request may be accepted in the following cases:

1. If the offense was committed outside the territory of the requesting state but falls within its jurisdiction, provided the requested state would have jurisdiction in similar circumstances. In such cases, the requested state must consider all relevant factors, including the seriousness of the offense.
2. If the offense was committed by a national of the requesting state in a third country, provided that the offense would be considered extraditable under the laws of the requested state had it occurred within its territory.
3. Extradition may also be granted even if the acts of the person to be extradited occurred partly or wholly in the requested state, provided the conduct and its intended or actual

consequences, when considered together, constitute an extraditable offense under the laws of the requesting state.

Article (54)

Extradition may be refused in the following cases:

1. If the offense for which extradition is requested is political in nature. However, the following shall not be considered political offenses under this agreement:

- a. Any form of assault or attempted assault on the head of state, head of government, their deputies, family members, members of the ruling family, cabinet ministers, or those holding ministerial positions in either contracting state, or their families.
- b. Premeditated murder, manslaughter, robbery, and theft associated with violence, fraud, or money laundering—whether committed wholly or partially in the territory of the requesting state—against individuals, governments, authorities, institutions, or means of communication.
- c. Terrorist crimes, including intentional or negligent killing, bodily harm, kidnapping, hostage taking, destruction of property, damage to public infrastructure, and crimes involving firearms, explosives, or hazardous materials.

- d. Any crimes falling within the scope of an international treaty to which both contracting states are parties and which obliges them to request or grant extradition.
- e. Attempt, conspiracy, incitement, or participation in any of the above crimes.
2. If the person requested for extradition has already been tried for the same offense and was either acquitted or convicted and has served or is serving the sentence.
3. If the prosecution or the penalty has lapsed due to the statute of limitations under the laws of either contracting state at the time the extradition request is received.
4. If the offense was committed outside the territory of the requesting state by a foreigner and is not considered a crime under the laws of the requested state.
5. If the offense was committed in the territory of the requested state, provided that the requested state undertakes to prosecute the individual.
6. If the person requested for extradition is currently under investigation for the same offense for which extradition is requested.

Article (55)

If the requested state refuses the extradition request, it shall refer the case to its competent authorities in accordance with applicable procedures and inform the requesting state of the outcome.

Article (56)

Extradition Request Format

The extradition request must be in writing and sent through diplomatic channels. It may also be sent via email to designated contact points between the two states. The request must be accompanied by the following documents:

- a. Identification details, description, and a photograph of the person to be extradited (if available).
- b. A valid arrest warrant or an equivalent document issued by the competent authority if the person is wanted for prosecution.
- c. The date and place of the alleged offense(s), the legal classification of the acts, a certified copy of the applicable legal provisions, and a statement from the prosecution regarding the evidence against the person to be extradited.
- d. An official copy of the judicial ruling against the accused person, if any.
- e. Evidence justifying the arrest and prosecution of the person in accordance with the laws of the requested state.

All documents must be translated into the language of the requested state and authenticated by the state requesting extradition.

Article (57)

Provisional Detention in Urgent Cases

۱. In urgent cases, the person intended for extradition may be provisionally arrested and detained pending receipt of the full extradition request with supporting documents as specified in Article (56) of this agreement.
۲. The competent authority in the requested state must be informed in writing of the provisional request—either by mail or other communication methods, including via Arab and International Police Communications (INTERPOL).
۳. The request must later be confirmed through diplomatic channels, referring to any of the documents listed in the preceding article and showing that the state requesting extradition has sent the extradition request with a description of the offense, the applicable or imposed penalty, the time and place of the offense and a detailed description of the person to be extradited as far as possible: The requesting state must be notified immediately of any action taken regarding the request.
۴. Provisional detention shall be executed in accordance with the laws of the requested state.

Article (58)

Release of the Person if Request Not Completed

۱. The competent authority in the requested state may release the person if the required documents are not received within 60 days from the date of provisional arrest.
۲. The person may also be released on bail at any time, provided the requested state takes necessary measures to prevent escape. The person may be re-arrested and extradited once the full request for extradition is completed.

Article (59)

Before refusing an extradition request, the requested state must inform the requesting state—via diplomatic channels or INTERPOL—of any clarifications needed to verify compliance with the conditions of this agreement. It may set a reasonable period to receive such clarifications.

Article (60)

If a contracting state and a third country related to the requested state with an agreement request the extradition of the same person—whether for the same crime or different crimes—the requested state shall determine which country to extradite the person to. Priority shall be given to the state whose security, interests, or nationals were harmed by the crime; then to the state where the crime was committed and finally to the state of which the requested person is a national.

If circumstances are equal, priority shall be given to the state that submitted its request first. For multiple extraditable offenses, preference shall be based on the seriousness and circumstances of each crime.

Article (61)

- 1- Without prejudice to the right of others who show good faith and without prejudice to the laws in force in the requested State, anything found in the possession of the person to be extradited at the time of his arrest or custody or at any subsequent stage shall be seized and handed over to the requesting State. This shall apply even if the person concerned is not extradited due to his death or disappearance, whether it is derived from the offense, used in committing it, connected it or serves as evidence.
- 2- The delivery of the items referred to in the preceding paragraph may be delayed or delivered on condition that they are returned after the adjudication of the case and the conclusion of the proceedings in the requesting State if the items seized are still required by the ongoing investigation of the offence in the requested State.

Article (62)

1. The requested state must notify the requesting state of its decision regarding the extradition request through diplomatic channels without undue delay.

- b. In any other means permitted by the law of the requesting country.

Article (64)

۱. The contracting state to which the person has been extradited shall not re-extradite him to a third country without the consent of the other contracting state.
۲. The state to which the person is extradited shall undertake to guarantee a fair trial for the extradited person for the charges mentioned in the extradition request.

Article (65)

Any period of provisional detention served by the extradited person shall be deducted from the sentence imposed by the requesting state.

Article (66)

۱. Both contracting states shall grant right of transit through their territory for a person to be extradited from a third country upon receiving a request through diplomatic channels.
۲. The request must be accompanied by documents relating to the offense for which extradition may be granted under the provisions of this agreement.

Article (67)

۱. The requesting state shall bear the expenses related to translating documents and transferring the extradited

دفتر هیئت دولت

2. If extradition is approved, the requesting state must be informed of the date and place of the extradition.
3. The requesting state must receive the person to be extradited within 30 days from the date of the above notification. If it fails to do so, the requested state may release the person. In such a case, the extradition request may be resubmitted.
4. If extradition is granted under this agreement, the requesting country must ensure that the extradited person appears before a court for trial within six months from the date of extradition.

If the trial does not begin within six months, the requesting state must bring the person before its competent court to release them on bail until trial, and set a date for trial on the charges for which extradition was granted.

Article (63)

1. The competent authorities of the requested State shall accept as evidence in any extradition proceedings or documents any statement taken under oath or by report, any statement made before an investigating officer, any arrest warrant and any certificate or judicial document indicating a conviction if it is certified as follows:
 - a. By signature in the case of an arrest warrant, or by certification in the case of original documents by a judge or other competent authority in the requesting country.

person. The requested state shall bear all other costs incurred in its territory related to the extradition process.

2. The requesting state shall pay the expenses for the return of the person extradited at his request to the place where he was at the time of extradition if he is not proven to have committed the offence.

Chapter Five

Transfer of Persons Sentenced to Custodial Penalties

Article (68)

Definitions

For the purposes of this section, the following terms shall have the meanings assigned to them:

- **State of Conviction:** The state in which the conviction was issued and from which the sentenced person may be transferred.
- **State of Enforcement:** The state to which the sentenced person is transferred to serve all or the remainder of their custodial sentence.
- **Sentenced Person:** Any national of either contracting state against whom a final enforceable custodial sentence has been issued by a court in the State of Conviction.

- **Relatives:** The sentenced person's spouse, ascendants, descendants, or siblings.

Article (69)

General Provisions

1. The two contracting states agree to mutually transfer sentenced persons to serve custodial sentences issued by the courts of the State of Conviction, before or after this agreement enters into force, in accordance with national laws and the conditions of this agreement.
2. The transfer shall be subject to mutual agreement between the State of Conviction and the State of Enforcement in accordance with the provisions of this agreement.
3. Each of the two contracting states shall notify the other in writing of any final conviction issued against its nationals eligible for transfer based on the provisions of this agreement. The Competent Authority in the State of Conviction shall inform the convicted national of the execution state of the possibility of transfer to the state, which he holds its nationality to serve the sentence therein in accordance with the provisions of this agreement.
4. The Supreme Judicial Council or Royal Oman Police of Oman, each as per its powers, and the Ministry of Justice in the Islamic Republic of Iran, shall be the competent authorities to implement the provision of this chapter of this

دفتر هیئت دولت

agreement. If either state changes its competent authority, it must notify the other through diplomatic channels.

Article (70)

A transfer request for convicted person may be submitted by:

1. The State of Conviction
2. The State of Enforcement
3. The sentenced person, his/her legal representative, or a relative.

The request must be submitted in writing, specifying the place of sentence enforcement and residence in the State of Enforcement. If the request is submitted by one of those mentioned in item 3 of this article, the request may be submitted in either contracting state.

Article (71)

Conditions for Transfer of convicted persons

The following is required for the transfer of the convicted person:

1. The convicted person is a national of the State of Enforcement at the time of request.
2. The conviction is final and enforceable.
3. The offense or omission criminalized by the State of Conviction which is punishable under the State of Enforcement's laws.

4. The convicted person consents in writing to the transfer. Alternatively, in case he/she cannot express his/her will, the consent shall be taken from his/her legal representative or a relative.

5. The remaining period of the sentence should not be less than six (6) months at the time of the submitting the request, unless otherwise agreed on case by case basis.

Article (72)

Cases of refusal of transfer request

A request to transfer a convicted person shall be refused in the following cases:

1. Either of the contracting states sees that the transfer would harm its sovereignty, security, public order, fundamental principles of its legal system, or its national interests.
2. The sentenced person was acquitted for the same acts in the State of Enforcement.
3. The transfer request is related to a sentence that has been served, lapsed, or the offense is time-barred under the laws of the State of Enforcement.
4. If the conviction was handed down for an offence considered by the State of conviction to be a breach of military duty or for an offence involving narcotic drugs, psychotropic substances and their precursors.

Article (73)

Discretionary Grounds for Refusal of transfer requests

Transfer request may be refused in the following cases:

1. The offence for which the conviction was handed down in the State of enforcement is political or related to a political or security offence.
2. The acts for which the judgment of conviction was handed down are the subject of criminal proceedings initiated in the State of enforcement.
3. The sentenced person fails to pay the amounts, fines, judicial expenses, compensation and financial sentences of any nature.

Article (74)

Required Documents

The transfer request must include:

1. The original copy of the judgment or a true copy thereof, or an official note containing the nature of the offence, the time and place of its commission, its legal classification, the custodial sentence imposed and any other penalty, indicating that the judgment has become final and enforceable.
2. A statement of the remaining period of the sentence and time served in pre-trial detention.

دفتر هیئت دولت

3. Written consent of the convicted person as per paragraph 4 of Article 7.

4. A medical certificate on the person's physical and psychological health.

If either Contracting state considers that the information received from the other Contracting State is insufficient to rule on the request for transfer, it may request the necessary supplementary information.

Article (75)

Transmission of transfer requests

Transfer requests shall be sent directly or via diplomatic channels from the competent authority of the two contracting states as specified in item 4 of Article 69 of this agreement. Documents submitted under this agreement are exempt from formal authentication if they are signed and stamped by the competent authority.

Article (76)

Response to Requests

1. The State of Conviction shall inform the State of Enforcement of its accepting the transfer request and the necessary measures of enforcement. If the decision is to deny the request, reasons must be provided.

2. The State of Conviction must notify the convicted person in writing of any decision from either state regarding the transfer request.

Article (77)

Method of transferring the convicted person

Transfer of the convicted person from the state of conviction to the state of enforcement shall take place at a time and place agreed upon by the competent authorities in both states and based on the agreed procedures.

Article (78)

Transfer Costs

1. The State of Enforcement shall bear transfer costs, excluding those incurred solely within the State of Conviction.
2. The provision of item 1 above shall apply if the transfer takes place at the request of the convicted person and if he/she cannot pay, the two contracting states shall agree on payment of the transfer costs.
3. Unless otherwise agreed, the State of enforcement shall be responsible for guarding the sentenced person during the transfer.

Article (79)

Rules for Sentence Execution

Execution of the sentence in the event that the convicted person is transferred to the State of enforcement shall be subject to the following rules:

1. The sentence imposed shall be directly enforceable in the State of enforcement, provided that the period of detention (pretrial detention) relating to the same offence and the part of the sentence that has been served shall be deducted.
2. If the penalty imposed in the State of conviction is more severe in nature or duration than that prescribed in the State of enforcement for the same offences, the competent judicial authority in the state of enforcement may, with the approval of the judicial authority in the state of conviction, replace it with the corresponding penalty of custodial sentence in the law of the State of enforcement or reduce the penalty to the minimum applicable in the State of conviction.
3. The substituted penalty may not be more severe in nature or duration than the custodial sentence imposed in the State of conviction.
4. The penalty shall be executed in accordance with the laws and regulations in force in the State of enforcement, which shall be competent to take all decisions relating to the manner of execution. The State of enforcement shall notify the State of conviction, upon request, of the results of the execution.

5. A judgment rendered in the State of conviction, shall have the same legal effects under the laws of the State of enforcement if the execution of the sentence continues.
6. If the State of conviction accepts the request for transfer, the State of conviction shall extradite the convicted person to the State of enforcement as soon as possible.
7. If the convicted person escapes the execution of the sentence in the State of enforcement, the State of enforcement shall take appropriate measures to arrest him to serve the remaining part of the sentence, and the State of conviction shall regain its right to execute the sentence to be served.
8. Any right of the State of conviction to enforcement shall cease to exist if the convicted person completes the execution of the sentence or is finally exempted from it, in accordance with the provisions of Article 80 of this Convention.

The State of enforcement may not initiate criminal proceedings or retry the person transferred in accordance with the provisions of this agreement for the same facts, and any right of the State of enforcement to prosecute shall be terminated if the convicted person has served the sentence imposed on him or has been finally exempted from it.

دفتر هیئت دولت

Article (80)

Effects of Pardon or Sentence Reduction

A general pardon issued by the State of conviction or by the State of enforcement shall apply to the convicted person. A special pardon issued by the State of conviction shall also apply to the convicted person.

However, a special pardon issued by the State of enforcement shall not be implemented against the convicted person without the consent of the State of conviction, and the State of enforcement must notify the State of conviction in writing about any general pardon, conditional release or sentence reduction it grants to the convicted person and request its consent regarding the special pardon.

Article (81)

Appeals against conviction

Only the State of Conviction has jurisdiction to hear appeals against the conviction.

Chapter Six

Final Provisions

Article (82)

Disputes that emerge in the interpretation or application of this agreement shall be resolved amicably through diplomatic channels between the competent authorities of both states.

Article (83)

The provisions of this Agreement may be amended by written agreement and such amendments shall enter into force by following the same procedures stipulated in Article 84 of this Agreement.

Article (84)

The Islamic Republic of Iran and the Sultanate of Oman shall take the necessary measures to bring this agreement into force and each State shall notify the other State in writing of the completion of the procedures required by its basic statute for the entry into force of this Agreement.

This Agreement shall enter into force from the date of the last statement issued by one party notifying the other that all necessary measures have been taken in accordance with its laws and regulations in order to implement this agreement. It shall remain in force for a period of (5) five years and after the expiry of the said period the agreement shall be renewed automatically for a further period unless one party notifies the other in writing of its desire not to renew it six months prior to the date of the expiry of the Agreement.

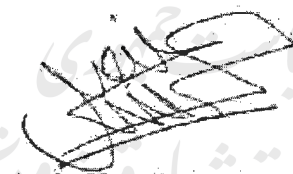
Termination of the Agreement shall not affect judicial cooperation requests submitted while the agreement was in force.

دفتر هیئت دولت

This agreement is issued in Muscat on 6 Khordad 1404 S.H corresponding to 27th May, 2025 in two original and equally authentic copies in the Persian, Arabic and English languages, and in case of discrepancy, the English text shall prevail.

For the government of
The Islamic Republic of Iran

For the government of
The Sultanate of Oman

Amin Hossein Rahimi

Minister of Justice

Hamood bin Faisal Albusaidi

Minister of interior

دفتر هیئت دولت